

Acest document are doar scop informativ și nu produce efecte juridice. Instituțiile Uniunii nu își asumă răspunderea pentru conținutul său. Versiunile autentice ale actelor relevante, inclusiv preambulul acestora, sunt cele publicate în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene și disponibile pe site-ul EUR-Lex. Aceste texte oficiale pot fi consultate accesând linkurile integrate în prezentul document.

► **B** **DIRECTIVA 2003/87/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**

din 13 octombrie 2003

de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră în cadrul

► M9 Uniunii ◀ și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului

(Text cu relevanță pentru SEE)

(JO L 275, 25.10.2003, p. 32)

Astfel cum a fost modificată prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
► <u>M1</u>	Directiva 2004/101/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 27 octombrie 2004	L 338	18	13.11.2004
► <u>M2</u>	Directiva 2008/101/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 noiembrie 2008	L 8	3	13.1.2009
► <u>M3</u>	Regulamentul (CE) nr. 219/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 martie 2009	L 87	109	31.3.2009
► <u>M4</u>	Directiva 2009/29/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009	L 140	63	5.6.2009
► <u>M5</u>	Decizia nr. 1359/2013/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 17 decembrie 2013	L 343	1	19.12.2013
► <u>M6</u>	Regulamentul (UE) nr. 421/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 aprilie 2014	L 129	1	30.4.2014
► <u>M7</u>	Decizia (UE) 2015/1814 a Parlamentului European și a Consiliului din 6 octombrie 2015	L 264	1	9.10.2015
► <u>M8</u>	Regulamentul (UE) 2017/2392 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 decembrie 2017	L 350	7	29.12.2017
► <u>M9</u>	Directiva (UE) 2018/410 a Parlamentului European și a Consiliului din 14 martie 2018	L 76	3	19.3.2018
► <u>M10</u>	Decizia delegată (UE) 22020/1071 a Comisiei din 18 mai 2020	L 234	16	21.7.2020
► <u>M11</u>	Regulamentul delegat (UE) 2021/1416 al Comisiei din 17 iunie 2021	L 305	1	31.8.2021
► <u>M12</u>	Decizia (UE) 2023/136 a Parlamentului European și a Consiliului din 18 ianuarie 2023	L 19	1	20.1.2023
► <u>M13</u>	Regulamentul (UE) 2023/435 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 februarie 2023	L 63	1	28.2.2023

Astfel cum a fost modificată prin:

► <u>A1</u>	Zmluva o pristúpení Chorvátska (2012)	L 112	21	24.4.2012
-------------	---------------------------------------	-------	----	-----------

rectificată prin:

► <u>C1</u>	Rectificare, JO L 140, 14.5.2014, p. 177 (421/2014)
-------------	---

▼B**DIRECTIVA 2003/87/CE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A
CONSILIULUI****din 13 octombrie 2003****de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de
gaze cu efect de seră în cadrul ►M9 Uniunii ◄ și de modificare a
Directivei 96/61/CE a Consiliului****(Text cu relevanță pentru SEE)****▼M2****CAPITOLUL I****DISPOZIȚII GENERALE****▼B***Articolul 1***Obiectul**

Prezenta directivă instituie un sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră (denumit în continuare „►M9 EU ETS ◄”) pentru a promova reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră într-un mod rentabil și eficient din punct de vedere economic.

▼M4

Prezenta directivă prevede, de asemenea, creșterea nivelului de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, astfel încât să contribuie la obținerea unor niveluri de reducere considerate necesare din punct de vedere științific pentru a evita schimbări climatice periculoase.

Prezenta directivă stabilește, de asemenea, dispoziții de evaluare și implementare a unui angajament mai strict al ►M9 Uniunii ◄ de reducere a emisiilor cu peste 20 %, care urmează să fie aplicat odată cu aprobarea de către ►M9 Uniune ◄ a unui acord internațional privind schimbările climatice care să conducă la reduceri ale emisiilor de gaze cu efect de seră care depășesc nivelurile prevăzute la articolul 9, astfel cum rezultă din angajamentul privind atingerea obiectivului de 30 % aprobat de Consiliul European din martie 2007.

▼B*Articolul 2***Sfera de aplicare**

(1) Prezenta directivă se aplică emisiilor care provin din activitățile enumerate în anexa I și gazelor cu efect de seră din anexa II.

(2) Prezenta directivă se aplică fără a aduce atingere cerințelor care decurg din Directiva 96/61/CE.

▼M2

(3) Aplicarea prezentei directive în cazul aeroportului Gibraltar nu aduce atingere poziției juridice a Regatului Spaniei și, respectiv, a Regatului Unit cu privire la diferendul lor referitor la suveranitatea asupra teritoriului pe care este situat aeroportul.

▼ B*Articolul 3***Definiții**

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

- (a) „cotă” înseamnă orice cotă pentru emiterea unei tone de dioxid de carbon echivalent pe parcursul unei perioade specificate, care este valabilă numai în sensul respectării cerințelor din prezenta directivă și care este transferabilă în conformitate cu dispozițiile din prezenta directivă;

▼ M2

- (b) „emisii” înseamnă eliberarea în atmosferă de gaze cu efect de seră din surse aparținând unei instalații sau eliberarea de către o aeronavă, care efectuează o activitate de aviație menționată în anexa I, a gazelor specificate în cadrul respectivei activități;

▼ M4

- (c) „gaze cu efect de seră” înseamnă gazele enumerate în anexa II și alte componente gazoase ale atmosferei, atât naturale, cât și antropice, care absorb și reemit radiație infraroșie;

▼ B

- (d) „permis de emisie de gaze cu efect de seră” înseamnă permisul emis în conformitate cu articolele 5 și 6;
- (e) „instalație” înseamnă o unitate tehnică staționară în care sunt realizate una sau mai multe dintre activitățile enumerate în anexa I și orice alte activități direct asociate care au o legătură de natură tehnică cu activitățile realizate în locul respectiv și care ar putea avea efecte asupra emisiilor și a poluării;
- (f) „operator” înseamnă orice persoană care operează sau controlează o instalație sau, dacă legislația internă prevede astfel, căreia i-a fost delegată o competență economică decisivă asupra funcționării tehnice a instalației;
- (g) „persoană” înseamnă orice persoană fizică sau juridică;

▼ M9

- (h) „instalație nou-intrată” înseamnă orice instalație care desfășoară una sau mai multe activități cuprinse în anexa I, care a obținut pentru prima dată un permis de emisie a gazelor cu efect de seră în perioada care începe cu trei luni înaintea datei de transmitere a listei în temeiul articolului 11 alineatul (1) și se termină cu trei luni înaintea datei de transmitere a listei ulterioare în temeiul articolului menționat;

▼ B

- (i) „public” înseamnă una sau mai multe persoane și, în conformitate cu legislația și practica națională, asociații, organizații sau grupuri constituite de acestea;
- (j) „tonă de dioxid de carbon echivalent” înseamnă o tonă metrică de dioxid de carbon (CO₂) sau o cantitate de orice alt gaz cu efect de seră enumerat în anexa II având un potențial echivalent din perspectiva încălzirii globale;

▼ M1

- (k) „parte din anexa I” înseamnă o parte, menționată în anexa I la Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice care a ratificat Protocolul de la Kyoto potrivit articolului 1 alineatul (7) din Protocolul de la Kyoto;
- (l) „activitate bazată pe proiecte” înseamnă o activitate bazată pe proiecte aprobată de una sau mai multe părți din anexa I, în conformitate cu articolul 6 sau cu articolul 12 din Protocolul de la Kyoto și cu deciziile adoptate în temeiul CCONUSC sau al Protocolului de la Kyoto;
- (m) „unitate de reducere a emisiilor” sau „URE” înseamnă o unitate eliberată în temeiul articolului 6 din Protocolul de la Kyoto și a deciziilor adoptate în temeiul CCONUSC sau a Protocolului de la Kyoto;
- (n) „reducere de emisii certificate” sau „REC” înseamnă o unitate eliberată în temeiul articolului 12 din Protocolul de la Kyoto și a deciziilor adoptate în temeiul CCONUSC sau a Protocolului de la Kyoto;

▼ M2

- (o) „operator de aeronave” înseamnă persoana care operează o aeronavă în momentul în care efectuează o activitate de aviație menționată în anexa I sau, în cazul în care respectiva persoană nu este cunoscută sau identificată de proprietarul aeronavei, proprietarul aeronavei;
- (p) „operator de transport aerian comercial” înseamnă un operator care, în schimbul unei remunerații, oferă publicului servicii de transport aerian regulate sau neregulate pentru transportul pasagerilor, al mărfurilor sau al poștei;
- (q) „stat membru de administrare” înseamnă statul membru care răspunde de administrarea ►**M9** EU ETS ◀ în ceea ce privește un operator de aeronave, în conformitate cu articolul 18a;
- (r) „emisiile din aviație atribuite” înseamnă emisiile ce provin de la toate zborurile care se încadrează în activitățile de aviație menționate în anexa I care pleacă de pe un aerodrom situat pe teritoriul unui stat membru și de la zborurile care sosesc pe un astfel de aerodrom dintr-o țară terță;
- (s) „emisiile istorice din aviație” înseamnă media emisiilor anuale din anii calendaristici 2004, 2005 și 2006, provenite de la aeronavele care efectuează o activitate de aviație menționată în anexa I;

▼ M4

- (t) „ardere” înseamnă orice oxidare a combustibililor, indiferent de modul în care este utilizată energia termică, electrică sau mecanică produsă prin acest proces și orice alte activități asociate, inclusiv spălarea gazelor reziduale;
- (u) „producător de energie electrică” înseamnă o instalație care, la 1 ianuarie 2005 sau după această dată, a produs energie electrică în vederea vânzării către părți terțe și care nu desfășoară nici o altă activitate enumerată în anexa I în afară de a „arderea combustibililor”.

▼ **M2**

CAPITOLUL II

AVIAȚIE

*Articolul 3a***Domeniul de aplicare**

Dispozițiile prezentului capitol se aplică alocării și eliberării de cote pentru activitățile de aviație menționate în anexa I.

*Articolul 3b***Activitățile de aviație**

Până la 2 august 2009, Comisia, în conformitate cu ► **M9** procedura de examinare menționată la articolul 22a alineatul (2) ◀, elaborează linii directoare privind interpretarea în detaliu a activităților de aviație enumerate în anexa I.

*Articolul 3c***Cantitatea totală de cote pentru aviație**

(1) În perioada 1 ianuarie 2012-31 decembrie 2012, cantitatea totală de cote care urmează să fie alocată operatorilor de aeronave este echivalentă cu 97 % din emisiile istorice din aviație.

(2) În perioada menționată la ► **M9** articolul 13 ◀, care începe la 1 ianuarie 2013, și, dacă nu există nicio modificare în urma revizuirii menționate la articolul 30 alineatul (4), pentru fiecare perioadă ulterioară, cantitatea totală de cote care urmează să fie alocată operatorilor de aeronave este echivalentă cu 95 % din suma emisiilor istorice din aviație, înmulțită cu numărul de ani din perioada în cauză.

Acest procent poate fi revizuit în cadrul revizuirii generale a prezentei directive.

(3) Comisia revizuieste cantitatea totală de cote care urmează să fie alocată operatorilor de aeronave în conformitate cu articolul 30 alineatul (4).

▼ **M8**

(3a) Orice alocare de certificate pentru activitățile de aviație înspre și dinspre aerodromurile situate în țări din afara Spațiului Economic European (SEE) după 31 decembrie 2023 face obiectul revizuirii menționate la articolul 28b.

▼ **M2**

(4) Până la 2 august 2009, Comisia decide cu privire la emisiile istorice din aviație, pe baza celor mai fiabile date disponibile, inclusiv a estimărilor bazate pe informații privind traficul real. Respectiva decizie va fi evaluată în cadrul comitetului menționat la articolul 23 alineatul (1).

*Articolul 3d***Metoda de alocare prin licitație a cotelor pentru aviație**

(1) Un procent de 15 % din cote este supus licitației în perioada menționată la articolul 3c alineatul (1).

▼ M8

(2) De la 1 ianuarie 2013, 15 % din certificate vor fi scoase la licitație. Comisia realizează un studiu privind capacitatea sectorului aviației de a transfera costurile emisiilor de CO₂ clienților săi, în ceea ce privește sistemul EU ETS și măsura globală bazată pe piață elaborată de Organizația Aviației Civile Internaționale (OACI). Studiul evaluează capacitatea sectorului aviației de a transfera costurile unităților de emisii necesare, prin comparație cu sectoarele industriale și cu sectorul energiei electrice, cu intenția de a face o propunere de a crește procentul certificatelor ce fac obiectul licitațiilor în conformitate cu revizuirea menționată la articolul 28b alineatul (2), ținând seama de analiza transferării costurilor indirecte și de alinierea cu alte sectoare, precum și de competitivitatea între diferitele moduri de transport.

▼ M9

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a completa prezenta directivă în ceea ce privește dispozițiile detaliate pentru scoaterea la licitație de către statele membre a certificatelor pentru aviație în conformitate cu alineatele (1) și (2) de la prezentul articol sau cu articolul 3f alineatul (8). Numărul de certificate care urmează să fie scoase la licitație în fiecare perioadă de către fiecare stat membru este proporțional cu partea ce îi revine statului în cauză din cantitatea totală de emisii atribuite aviației pentru toate statele membre pentru anul de referință, raportate în temeiul articolului 14 alineatul (3) și verificate în temeiul articolului 15. Pentru perioada menționată la articolul 3c alineatul (1), anul de referință este 2010, iar pentru fiecare perioadă ulterioară menționată la articolul 3c, anul de referință este anul calendaristic care se încheie cu 24 de luni înainte de începerea perioadei care face obiectul licitației. Actele delegate asigură că principiile stabilite la articolul 10 alineatul (4) primul paragraf sunt respectate.

▼ M8

(4) Toate veniturile generate de licitarea certificatelor ar trebui să fie utilizate pentru combaterea schimbărilor climatice în Uniune și în țările terțe, printre altele, pentru a reduce emisiile de gaze cu efect de seră, pentru adaptarea la impactul schimbărilor climatice în Uniune și în țările terțe, în special în țările în curs de dezvoltare, pentru a finanța cercetarea și dezvoltarea în domeniul atenuării efectelor și al adaptării, inclusiv, în special, în sectorul aeronautic și al transportului aerian, pentru a reduce emisiile prin folosirea transporturilor cu emisii reduse și pentru a acoperi cheltuielile de administrare a sistemului EU ETS. Veniturile din licitații ar trebui să fie utilizate, de asemenea, pentru a finanța proiecte comune de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră din sectorul aviației, cum ar fi întreprinderea comună pentru realizarea Programului de cercetare privind managementul traficului aerian în cerul unic european (SESAR) și inițiativele comune în domeniul tehnologiei Clean Sky, precum și orice inițiative care permit utilizarea pe scară largă a GNSS pentru navigația prin satelit și capacități interoperabile în toate statele membre, în special proiecte care îmbunătățesc infrastructura de navigație aeriană, furnizarea de servicii de navigație aeriană și utilizarea spațiului aerian. Veniturile obținute în urma licitației pot fi utilizate și pentru finanțarea contribuțiilor la Fondul mondial pentru eficiență energetică și energii regenerabile, precum și a măsurilor de evitare a despăduririi. Statele membre care utilizează aceste venituri pentru cofinanțarea cercetării și inovării trebuie să acorde o atenție specială programelor sau inițiativelor din cadrul celui de Al nouălea program-cadru de cercetare (denumit în continuare „PC9”). Transparența cu privire la utilizarea veniturilor obținute în urma licitării certificatelor în temeiul prezentei directive este esențială pentru îndeplinirea angajamentelor Uniunii.

▼M8

Statele membre informează Comisia cu privire la acțiunile adoptate în temeiul primului paragraf de la prezentul alineat.

▼M2

(5) Informațiile furnizate Comisiei în temeiul prezentei directive nu eliberează statele membre de obligația de notificare prevăzută la articolul 88 alineatul (3) din tratat.

*Articolul 3e***Alocarea și eliberarea de cote pentru operatorii de aeronave**

(1) Pentru fiecare perioadă menționată la articolul 3c, fiecare operator de aeronave poate solicita alocarea unor cote destinate să fie alocate cu titlu gratuit. O cerere poate fi efectuată prin prezentarea către autoritatea competentă din statul membru de administrare a datelor verificate tonă-kilometru pentru activitățile de aviație enumerate în anexa I și efectuate de operatorul de aeronave în cauză pentru anul monitorizat. În sensul prezentului articol, anul monitorizat este anul calendaristic care se încheie cu douăzeci și patru de luni înainte de începutul perioadei la care se referă, în conformitate cu anexele IV și V, sau 2010, în ceea ce privește perioada menționată la articolul 3c alineatul (1). Orice cerere se efectuează cu cel puțin 21 de luni înainte de începerea perioadei la care se referă sau până la 31 martie 2011, în ceea ce privește perioada menționată la articolul 3c alineatul (1).

(2) Cu cel puțin 18 luni înainte de începerea perioadei pentru care se depune cererea sau, în ceea ce privește perioada prevăzută la articolul 3c alineatul (1), până la 30 iunie 2011, statele membre prezintă Comisiei cererile primite în temeiul alineatului (1).

(3) Cu cel puțin 15 luni înainte de începerea fiecărei perioade menționate la articolul 3c alineatul (2) sau, în ceea ce privește perioada menționată la articolul 3c alineatul (1), până la 30 septembrie 2011, Comisia calculează și adoptă o decizie prin care stabilește:

- (a) cantitatea totală de cote care urmează să fie alocată pentru perioada respectivă, în conformitate cu articolul 3c;
- (b) numărul de cote care urmează să fie licitat pentru perioada în cauză, în conformitate cu articolul 3d;
- (c) numărul de cote din rezerva specială a operatorilor de aeronave pentru perioada respectivă, în conformitate cu articolul 3f alineatul (1);
- (d) numărul de cote ce vor fi alocate cu titlu gratuit în perioada respectivă prin scăderea numărului de cote menționate la litera (b) și (c) din cantitatea totală de cote stabilite în temeiul literei (a); și
- (e) indicatorul ce va fi folosit pentru alocarea cotelor cu titlu gratuit operatorilor de aeronave ale căror cereri au fost înaintate Comisiei în conformitate cu alineatul (2).

Indicatorul menționat la litera (e), exprimat în cote per tonă-kilometru, se calculează prin împărțirea numărului de cote menționate la litera (d) la suma datelor tonă-kilometru incluse în cererile prezentate Comisiei în conformitate cu alineatul (2).

▼ **M2**

(4) În termen de trei luni de la data la care Comisia adoptă o decizie în temeiul alineatului (3), fiecare stat membru de administrare calculează și publică:

- (a) numărul total de cote alocate, pentru perioada respectivă, fiecărui operator de aeronavă a cărui cerere a prezentat-o Comisiei în conformitate cu alineatul (2), calculat prin înmulțirea datelor tonă-kilometru din cerere cu indicatorul menționat la alineatul (3) litera (e); și
- (b) cotele alocate fiecărui operator de aeronave pentru fiecare an, care se stabilesc prin împărțirea numărului total de cote alocate pentru perioada respectivă, calculat în conformitate cu litera (a), la numărul de ani din perioada în care operatorul de aeronave respectiv întreprinde o activitate de aviație specificată în anexa I.

(5) Până la 28 februarie 2012 și, ulterior, până la data de 28 februarie a fiecărui an, autoritatea competentă a statului membru de administrare eliberează, pentru fiecare operator de aeronave, numărul de cote alocate respectivului operator pentru anul respectiv în temeiul prezentului articol sau al articolului 3f.

*Articolul 3f***Rezervă specială pentru anumiți operatori de aeronave**

(1) Pentru fiecare perioadă menționată la articolul 3c alineatul (2), 3 % din cantitatea totală de cote care urmează să fie alocată se atribuie unei rezerve speciale pentru operatorii de aeronave:

- (a) care încep desfășurarea unei activități de aviație care se încadrează în anexa I după anul de monitorizare pentru care datele tonă-kilometru au fost prezentate în conformitate cu articolul 3e alineatul (1) în privința unei perioade menționate la articolul 3c alineatul (2); fie
- (b) ale căror date tonă-kilometru cresc anual în medie cu peste 18 % între anul de monitorizare pentru care au fost prezentate datele tonă-kilometru în conformitate cu articolul 3e alineatul (1) pentru perioada menționată la articolul 3c alineatul (2) și al doilea an calendaristic al acelei perioade,

și a căror activitate prevăzută la litera (a) sau a căror activitate suplimentară în conformitate cu litera (b) nu este o continuare integrală sau parțială a unei activități de aviație desfășurată anterior de un alt operator de aeronave.

(2) Un operator de aeronave care este eligibil în temeiul alineatului (1) poate solicita alocarea cu titlu gratuit a unor cote din rezerva specială prin depunerea unei cereri la autoritatea competentă din statul său membru de administrare. Orice cerere se depune până la 30 iunie în cel de-al treilea an al perioadei menționate la articolul 3c alineatul (2) la care se referă.

Alocarea cotelor către un operator de aeronave în temeiul alineatului (1) litera (b) nu depășește 1 000 000 de cote.

▼ **M2**

- (3) O cerere în temeiul alineatului (2):
- (a) include datele verificate tonă-kilometru în conformitate cu anexele IV și V pentru activitățile de aviație menționate în anexa I efectuate de operatorul de aeronave în al doilea an calendaristic al perioadei menționate la articolul 3c alineatul (2) la care se referă cererea;
 - (b) furnizează dovezi privind îndeplinirea criteriilor de eligibilitate prevăzute la alineatul (1); precum și
 - (c) în cazul operatorilor de aeronave care se încadrează la alineatul (1) litera (b), atestă:
 - (i) creșterea procentului în tone-kilometru realizată de operatorul de aeronave între anul de monitorizare pentru care datele tone-kilometru au fost prezentate în conformitate cu articolul 3e alineatul (1) cu privire la o perioadă menționată la articolul 3c alineatul (2) și al doilea an calendaristic al acelei perioade;
 - (ii) creșterea absolută în tone-kilometru realizată de operatorul de aeronave între anul de monitorizare pentru care datele tone-kilometru au fost prezentate în conformitate cu articolul 3e alineatul (1) cu privire la o perioadă menționată la articolul 3c alineatul (2) și al doilea an calendaristic al acelei perioade; precum și
 - (iii) creșterea absolută în tone-kilometru realizată de acel operator de aeronave între anul de monitorizare pentru care datele tone-kilometru au fost prezentate în conformitate cu articolul 3e alineatul (1) cu privire la o perioadă menționată la articolul 3c alineatul (2) și al doilea an calendaristic al acelei perioade care depășește procentul precizat la alineatul (1) litera (b).
- (4) Cel târziu după șase luni de la termenul prevăzut pentru prezentarea cererilor în conformitate cu alineatul (2), statele membre înaintează Comisiei cererile primite în temeiul aceluia alineat.
- (5) Cel târziu după 12 luni de la termenul prevăzut pentru prezentarea cererilor în temeiul alineatului (2), Comisia decide care este indicatorul care va fi utilizat pentru alocarea cotelor cu titlu gratuit operatorilor de aeronave ale căror cereri au fost trimise Comisiei în conformitate cu alineatul (4).

Sub rezerva alineatului (6), indicatorul este calculat prin împărțirea numărului de cote din rezerva specială la suma:

- (a) datelor tonă-kilometru, în cazul operatorilor de aeronave care se încadrează la alineatul (1) litera (a), incluse în cererile trimise Comisiei în conformitate cu alineatul (3) litera (a) și cu alineatul (4); precum și
 - (b) creșterii absolute în tone-kilometru care depășește procentul menționat la alineatul (1) litera (b) în cazul operatorilor de aeronave care se încadrează la alineatul (1) litera (b) incluse în cererile trimise Comisiei în conformitate cu alineatul (3) litera (c) punctul (iii) și cu alineatul (4).
- (6) Calcularea indicatorului menționat la alineatul (5) nu are drept rezultat o alocare anuală per tonă-kilometru mai mare decât alocarea anuală per tonă-kilometru operatorilor de aeronave în conformitate cu articolul 3e alineatul (4).

▼ M2

(7) În termen de trei luni de la data la care Comisia adoptă o decizie în conformitate cu alineatul (5), fiecare stat membru de administrare calculează și publică:

(a) alocarea cotelor din rezerva specială fiecărui operator de aeronave a cărui cerere a fost trimisă Comisiei în conformitate cu alineatul (4). Această alocare este calculată prin înmulțirea indicatorului menționat la alineatul (5) cu:

(i) în cazul unui operator de aeronave care se încadrează la alineatul (1) litera (a), datele tonă-kilometru incluse în cererea trimisă Comisiei în conformitate cu alineatul (3) litera (a) și alineatul (4);

(ii) în cazul unui operator de aeronave care se încadrează la alineatul (1) litera (b), creșterea absolută în tone-kilometru care depășește procentul precizat la alineatul (1) litera (b) care figurează în cererea trimisă Comisiei în conformitate cu alineatul (3) litera (c) punctul (iii) și cu alineatul (4); precum și

(b) cotele alocate fiecărui operator de aeronave pentru fiecare an, care se stabilesc prin împărțirea alocării de cote prevăzute la litera (a) la numărul de ani calendaristici compleți rămași din perioada menționată la articolul 3c alineatul (2) la care se referă alocarea.

(8) Cotele nealocate din rezerva specială sunt supuse licitației de statele membre.

▼ M9**▼ M2***Articolul 3g***Planuri de monitorizare și de raportare**

Statul membru de administrare se asigură că fiecare operator de aeronave prezintă autorității competente din statul membru respectiv un plan de monitorizare care să stabilească măsuri de monitorizare și de raportare a emisiilor și a datelor tonă-kilometru în scopul efectuării unei cereri în temeiul articolului 3e și că aceste planuri sunt aprobate de autoritatea competentă în conformitate cu ► **M4** ► **M9** actele ◀ menționate la articolul 14 ◀.

CAPITOLUL III

INSTALAȚII STAȚIONARE*Articolul 3h***Domeniul de aplicare**

Dispozițiile prezentului capitol se aplică autorizațiilor de emisii de gaze cu efect de seră și alocării și eliberării de cote pentru activitățile enumerate în anexa I, altele decât activitățile de aviație.

▼ **M4***Articolul 4***Permise de emisii de gaze cu efect de seră**

Statele membre se asigură că, de la 1 ianuarie 2005, nicio instalație nu realizează niciuna dintre activitățile enumerate în anexa I care generează emisii specificate pentru activitatea în cauză, cu excepția cazurilor în care operatorul deține un permis eliberat de autoritatea competentă în conformitate cu articolele 5 și 6, sau dacă instalația este exclusă din ► **M9** EU ETS ◀ în temeiul articolului 27. Acestea se aplică și în cazul instalațiilor care intră sub incidența articolului 24.

▼ **B***Articolul 5***Cererile pentru eliberarea de permise de emisii de gaze cu efect de seră**

O cerere înaintată autorității competente pentru eliberarea unui permis de emisii de gaze cu efect de seră cuprinde o descriere a:

- (a) instalației și a activităților acesteia, incluzând tehnologia utilizată;
- (b) materiilor prime și auxiliare a căror utilizare este posibil să conducă la emisii de gaze cu efect de seră enumerate în anexa I;
- (c) a surselor de emisii de gaze enumerate în anexa I din instalație și

▼ **M4**

- (d) măsurilor planificate pentru monitorizarea și raportarea emisiilor în conformitate cu ► **M9** actele ◀ menționate la articolul 14.

▼ **B**

Cererile cuprind, de asemenea, un rezumat netehnic al detaliilor menționate la primul paragraf.

*Articolul 6***Condițiile de acordare și conținutul permiselor de emisii de gaze cu efect de seră**

- (1) Autoritatea competentă emite permise de emisii de gaze cu efect de seră acordând autorizația de emisii de gaze cu efect de seră din întreaga instalație sau dintr-o parte a acesteia în cazul în care autoritatea competentă a stabilit că operatorul poate monitoriza și raporta emisiile.

Un permis de emisii de gaze cu efect de seră poate reglementa una sau mai multe instalații din aceeași locație, operate de același operator.

▼ **M9**▼ **B**

- (2) Permisele de emisii de gaze cu efect de seră conțin următoarele elemente:

- (a) numele și adresa operatorului;
- (b) o descriere a activităților și a emisiilor instalației;

▼ **M4**

- (c) un plan de monitorizare care respectă cerințele ► **M9** actelor ◀ menționate la articolul 14. Statele membre pot permite operatorilor să actualizeze planurile de monitorizare fără a schimba permisul. Operatorii prezintă autorității competente, în vederea aprobării, toate planurile de monitorizare actualizate.

▼ **B**

- (d) cerințele de raportare și

▼ **M2**

- (e) obligația de a restitui cote, altele decât cotele eliberate în temeiul capitolului II, care corespund emisiilor totale ale instalației în fiecare an calendaristic, conform verificărilor efectuate în conformitate cu articolul 15, în termen de patru luni de la sfârșitul anului în cauză.

▼ **M4***Articolul 7***Modificări privind instalațiile**

Operatorul informează autoritatea competentă cu privire la orice modificări planificate privind natura, funcționarea, extinderea sau reducerea semnificativă a capacității instalației care ar putea impune revizuirea permisului de emisii de gaze cu efect de seră. După caz, autoritatea competentă revizuiește permisul. În cazul în care survine o modificare a identității operatorului instalației, autoritatea competentă revizuiește permisul astfel încât acesta să includă numele și adresa noului operator.

▼ **M9***Articolul 8***Coordonarea cu Directiva 2010/75/UE**

În cazul în care instalațiile desfășoară activități incluse în anexa I la Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾, statele membre iau măsurile necesare pentru a asigura coordonarea condițiilor și a procedurii de emitere a permiselor de emisii de gaze cu efect de seră cu cele pentru emiterea unui permis prevăzut în directiva menționată. Cerințele de la articolele 5, 6 și 7 din prezenta directivă pot fi integrate în procedurile prevăzute în Directiva 2010/75/UE.

▼ **M4***Articolul 9***Cantitatea de cote emise la nivel comunitar**

Cantitatea de cote emise anual la nivel comunitar începând din 2013 se diminuează linear pornind de la mijlocul perioadei 2008-2012. Cantitatea respectivă se reduce cu un factor linear de 1,74 % în raport cu cantitatea medie anuală totală a cotelor emise de statele membre în conformitate cu deciziile Comisiei privind planurile naționale de alocare pentru perioada 2008-2012. ► **A1** Cantitatea de certificate de emisii la nivel comunitar se va mări, în urma aderării Croației, doar cu cantitatea de certificate de emisii licitate de Croația în temeiul articolului 10 alineatul (1). ◀

▼ **M9**

Începând cu 2021, factorul linear este de 2,2 %.

⁽¹⁾ Directiva 2010/75/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind emisiile industriale (prevenirea și controlul integrat al poluării) (JO L 334, 17.12.2010, p. 17).

▼ **M4***Articolul 9a***Ajustarea cantității cotelor emise la nivel comunitar**

(1) În ceea ce privește instalațiile incluse în ►**M9** EU ETS ◀ în perioada 2008-2012 în temeiul articolului 24 alineatul (1), cantitatea cotelor emise începând cu 1 ianuarie 2013 se ajustează pentru a reflecta cantitatea medie anuală a cotelor emise pentru instalațiile respective în cursul perioadei de includere a acestora, cantitate ajustată cu factorul linear menționat la articolul 9.

(2) În ceea ce privește instalațiile care desfășoară activitățile menționate în anexa I, incluse în ►**M9** EU ETS ◀ doar începând cu 2013, statele membre se asigură că operatorii acestor instalații prezintă autorității competente date privind emisiile, argumentate corespunzător și verificate în mod independent, astfel încât acestea să poată fi luate în considerare la ajustarea cantității de cote care trebuie emise la nivel comunitar.

Toate aceste date se prezintă până la 30 aprilie 2010 autorităților competente vizate, în conformitate cu dispozițiile adoptate în temeiul articolului 14 alineatul (1).

În cazul în care datele prezentate sunt justificate în mod corespunzător, autoritatea competentă informează în acest sens Comisia până la 30 iunie 2010, iar cantitatea cotelor care trebuie emise, ajustată cu factorul linear menționat la articolul 9, se ajustează în consecință. În cazul instalațiilor care generează alte gaze cu efect de seră decât CO₂, autoritatea competentă poate notifica o cantitate mai mică de emisii în conformitate cu potențialul lor de reducere a emisiilor acestor instalații.

(3) Comisia publică cantitățile ajustate menționate la alineatele (1) și (2) până la 30 septembrie 2010.

(4) În ceea ce privește instalațiile excluse din ►**M9** EU ETS ◀ în conformitate cu articolul 27, cantitatea de cote care urmează să fie emise la nivel comunitar începând cu 1 ianuarie 2013 se ajustează descrescător pentru a reflecta emisiile medii anuale verificate provenite de la aceste instalații în perioada 2008-2010, ajustate cu factorul linear menționat la articolul 9.

*Articolul 10***Licitarea cotelor**▼ **M9**

(1) Începând cu 2019, statele membre scot la licitație toate certificatele care nu sunt alocate cu titlu gratuit în conformitate cu articolele 10a și 10c din prezenta directivă și care nu sunt plasate în rezerva pentru stabilitatea pieței, instituită prin Decizia (UE) 2015/1814 a Parlamentului European și a Consiliului ⁽¹⁾ (denumită în continuare „rezerva pentru stabilitatea pieței”), sau anulate în conformitate cu articolul 12 alineatul (4) din prezenta directivă.

⁽¹⁾ Decizia (UE) 2015/1814 a Parlamentului European și a Consiliului din 6 octombrie 2015 privind înființarea și funcționarea unei rezerve pentru stabilitatea pieței aferente schemei UE de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră și de modificare a Directivei 2003/87/CE (JO L 264, 9.10.2015, p. 1).

▼ **M9**

Începând cu 2021 și fără a aduce atingere unei posibile reduceri în temeiul articolului 10a alineatul (5a), proporția de certificate care urmează să fie scoase la licitație este de 57 %.

2 % din cantitatea totală de certificate pentru perioada 2021-2030 vor fi licitate pentru a institui un fond pentru îmbunătățirea eficienței energetice și modernizarea sistemelor energetice ale anumitor state membre, astfel cum se prevede la articolul 10d (denumit în continuare „fondul pentru modernizare”).

Cantitatea totală rămasă de certificate care urmează să fie scoase la licitație de statele membre se distribuie în conformitate cu alineatul (2).

▼ **M7**

(1a) În cazul în care volumul de certificate de emisii care urmează să fie scoase la licitație de statele membre în ultimul an al fiecărei perioade menționate la ► **M9** articolul 13 ◀ din prezenta directivă depășește cu mai mult de 30 % media preconizată a volumului de certificate scoase la licitație pentru primii doi ani din perioada următoare înainte de aplicarea articolului 1 alineatul (5) din Decizia (UE) 2015/1814, două treimi din diferența dintre aceste volume se scad din volumul de certificate scoase la licitație în ultimul an al perioadei și se adaugă în tranșe egale volumelor care urmează să fie scoase la licitație de statele membre în primii doi ani ai perioadei următoare.

▼ **M4**

(2) Cantitatea totală a cotelor pe care fiecare stat membru urmează să le scoată la licitație se prezintă după cum urmează:

(a) ► **M9** 90 % ◀ din cantitatea totală a cotelor de licitat se distribuie între statele membre în ponderi identice cu ponderea deținută de statul membru vizat din totalul emisiilor verificate în cadrul ► **M9** EU ETS ◀ pentru 2005 sau media pentru perioada 2005-2007, alegându-se valoarea cea mai ridicată;

▼ **M9**

(b) 10 % din cantitatea totală de certificate care urmează să fie scoase la licitație se distribuie între anumite state membre în scop de solidaritate, dezvoltare și interconectare în cadrul Uniunii, ceea ce înseamnă creșterea cuantumului de certificate pe care statul membru respectiv le scoate la licitație în temeiul literei (a) cu procente prevăzute în anexa IIa.

▼ **M4**

În sensul literei (a), în cazul statelor membre care nu au participat la ► **M9** EU ETS ◀ în 2005, partea aferentă se calculează pe baza datelor verificate privind emisiile acestora în cadrul ► **M9** EU ETS ◀ în 2007.

▼ **M9**

În cazul în care este necesar, procente menționate la litera (b) se adaptează în mod proporțional pentru ca distribuția să fie de 10 %.

▼ **M4**

(3) Statele membre determină destinația veniturilor obținute în urma licitării cotelor. Cel puțin 50 % din veniturile provenite din licitarea cotelor menționată la alineatul (2), inclusiv toate veniturile provenite din licitarea menționată la alineatul (2) literele (b) și (c), sau echivalentul valorii financiare a acestor venituri, ar trebui să fie utilizate în unul sau mai multe dintre următoarele scopuri:

▼ **M4**

- (a) reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, inclusiv prin contribuția la Fondul Global pentru Energii Regenerabile și Eficiență Energetică și la Fondul pentru adaptare, declarat operațional de către Conferința de la Poznań privind schimbările climatice (COP 14 și COP/MOP 4), pentru adaptarea la efectele schimbărilor climatice și pentru finanțarea cercetării și dezvoltării, precum și a proiectelor demonstrative în domeniul reducerii emisiilor și al adaptării la efectele schimbărilor climatice, inclusiv participarea la diverse inițiative în cadrul planului strategic în domeniul tehnologiei energetice și al platformelor tehnologice europene;

▼ **M9**

- (b) dezvoltarea energiilor regenerabile în vederea îndeplinirii angajamentului Uniunii de a trece la energie din surse regenerabile, precum și pentru dezvoltarea altor tehnologii care contribuie la tranziția către o economie fiabilă și durabilă cu emisii scăzute de dioxid de carbon, și pentru a contribui la îndeplinirea angajamentului Uniunii de a crește eficiența energetică, la nivelurile convenite în actele legislative relevante;

▼ **M4**

- (c) măsuri de evitare a defrișărilor și de creștere a împăduririlor și reîmpăduririlor în țările în curs de dezvoltare care au ratificat acordul internațional privind schimbările climatice; pentru transferul de tehnologie și facilitarea adaptării la efectele adverse ale schimbărilor climatice în aceste țări;
- (d) sechestrarea forestieră în ► **M9** Uniune ◀;
- (e) captarea și stocarea geologică a CO₂ în condiții de siguranță pentru mediu, în special a celui provenit de la centralele electrice care produc energie din combustibili fosili solizi și de la o serie de sectoare și subsectoare industriale, inclusiv în țările terțe;
- (f) încurajarea trecerii la emisii reduse și la forme de transport public;
- (g) finanțarea cercetării și dezvoltării în domeniul eficienței energetice și al tehnologiilor curate în sectoarele aflate sub incidența prezentei directive;

▼ **M9**

- (h) măsuri destinate îmbunătățirii eficienței energetice, extinderii sistemelor centralizate de termoficare și îmbunătățirii izolării termice a locuințelor, sau acordării de sprijin financiar pentru soluționarea aspectelor sociale în ceea ce privește gospodăriile cu venituri mici și mijlocii;

▼ **M4**

- (i) acoperirea cheltuielilor administrative legate de gestionarea ► **M9** EU ETS ◀;

▼ **M9**

- (j) finanțarea măsurilor de combatere a schimbărilor climatice în țările terțe vulnerabile, inclusiv a măsurilor de adaptare la efectele schimbărilor climatice;
- (k) promovarea formării de competențe și a redistribuirii forței de muncă pentru a contribui la o tranziție justă către o economie cu emisii scăzute de dioxid de carbon, în special în regiunile cele mai afectate de tranziția locurilor de muncă, în strânsă coordonare cu partenerii sociali.

▼ M4

Se consideră că statele membre au îndeplinit dispozițiile prezentului alineat în cazul în care acestea au instituit și pun în aplicare politici de sprijin financiar sau fiscal, inclusiv, în special, în țările în curs de dezvoltare, sau politici de reglementare naționale pentru impulsivitatea sprijinului financiar, stabilite în scopurile prezentate la primul paragraf și care au o valoare echivalentă cu cel puțin 50 % din veniturile obținute în urma licitării cotelor prevăzute la alineatul (2), inclusiv din toate veniturile obținute din licitațiile menționate la alineatul (2) literele (b) și (c).

Statele membre informează Comisia privind utilizarea veniturilor și privind acțiunile întreprinse în conformitate cu prezentul alineat în rapoartele prezentate în temeiul Deciziei nr. 280/2004/CE.

▼ M9

(4) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a completa prezenta directivă în ceea ce privește calendarul, gestionarea și alte aspecte ale licitațiilor, astfel încât acestea să se desfășoare în mod deschis, transparent, armonizat și nediscriminatoriu. În acest scop, procesul trebuie să fie previzibil, în special în ceea ce privește calendarul și succesiunea licitațiilor, precum și volumul estimat de certificate care urmează să fie puse la dispoziție.

Actele delegate respective asigură că licitațiile sunt concepute astfel încât să asigure că:

- (a) operatorii, în special întreprinderile mici și mijlocii care intră sub incidența EU ETS, au acces deplin, echitabil și egal;
- (b) toți participanții au acces simultan la aceleași informații și că participanții nu subminează desfășurarea licitațiilor;
- (c) organizarea de licitații și participarea la acestea sunt eficiente din punct de vedere al costurilor și că sunt evitate costurile administrative nejustificate; și
- (d) se permite accesul la certificate operatorilor cu emisii scăzute.

▼ M4

Pentru fiecare licitație, statele membre prezintă un raport cu privire la punerea în aplicare în mod corespunzător a regulilor de licitare, în special a celor legate de accesul echitabil și deschis, transparența, stabilirea prețului și de aspectele tehnice și operaționale. Rapoartele se înaintează în termen de o lună de la licitația în cauză și se publică pe website-ul Comisiei.

(5) Comisia monitorizează funcționarea pieței europene a carbonului. ► **M9** Comisia înaintează în fiecare an Parlamentului European și Consiliului un raport referitor la funcționarea pieței carbonului și la alte politici relevante privind clima și energia, care include aspecte privind funcționarea licitațiilor, lichiditățile și cantitățile tranzacționate și care sintetizează informațiile furnizate de statele membre despre măsurile financiare menționate la articolul 10a alineatul (6). ◀ Statele membre asigură transmiterea către Comisie a tuturor informațiilor utile, cu cel puțin două luni înainte de adoptarea raportului de către Comisie, dacă acest lucru este necesar.

▼ **M4***Articolul 10a***Norme comunitare tranzitorii privind alocarea de cote cu titlu gratuit**▼ **M9**

(1) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a completa prezenta directivă în ceea ce privește normele integral armonizate la nivelul Uniunii pentru alocarea certificatelor menționate la alineatele (4), (5), (7) și (19) de la prezentul articol.

▼ **M4**

Măsurile menționate la primul paragraf stabilesc, în măsura posibilului, criteriile de referință *ex ante* la nivel comunitar pentru a se asigura că modalitățile de alocare încurajează tehnici eficiente din punct de vedere al reducerii emisiilor de gaze cu efect de seră și al ameliorării randamentului energetic, ținând seama de cele mai eficiente tehnici, de produse de substituție, de procese alternative de producție, de cogenerarea cu un randament ridicat, de recuperarea gazelor reziduale în mod eficient din punct de vedere energetic, de utilizarea biomasei și de captarea și stocarea CO₂ în locurile în care există astfel de instalații, fără să se stimuleze creșterea nivelului emisiilor. Sunt interzise alocările cu titlu gratuit pentru producția de energie electrică, cu excepția cazurilor prevăzute la articolul 10c și a energiei electrice produse din gaze reziduale.

Pentru fiecare sector și subsector, în principiu, criteriile de referință sunt calculate mai degrabă pentru produsul finit și nu pentru materiile prime, astfel încât să se maximizeze reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și eficiența energetică pe parcursul fiecărui proces de producție din sectorul sau subsectorul în cauză.

La definirea principiilor de stabilire a criteriilor de referință *ex ante* pentru fiecare sector și subsector, Comisia consultă părțile interesate, inclusiv sectoarele și subsectoarele în cauză.

Din momentul aprobării de către ► **M9** Uniune ◀ a unui acord internațional privind schimbările climatice, care prevede reduceri obligatorii ale emisiilor de gaze cu efect de seră comparabile cu cele ale ► **M9** Uniunii ◀, Comisia reexaminează aceste măsuri pentru a se asigura că alocarea cu titlu gratuit este utilizată numai în cazuri pe deplin justificate, având în vedere acordul respectiv.

(2) Pentru definirea principiilor de stabilire a criteriilor de referință pentru fiecare sector sau subsector, punctul de plecare îl reprezintă performanța medie a 10 % dintre cele mai eficiente instalații dintr-un sector sau subsector comunitar între 2007 și 2008. Comisia consultă persoanele interesate, inclusiv sectoarele și subsectoarele vizate.

Pentru stabilirea criteriilor de referință *ex ante*, ► **M9** actele ◀ adoptate în temeiul articolelor 14 și 15 prevăd norme armonizate de monitorizare, raportare și verificare a emisiilor de gaze cu efect de seră care rezultă din procesul de producție.

▼ **M9**

Comisia adoptă acte de punere în aplicare în vederea stabilirii valorilor de referință revizuite pentru alocarea cu titlu gratuit. Actele respective sunt în conformitate cu actele delegate adoptate în temeiul alineatului (1) de la prezentul articol și respectă următoarele condiții:

▼ **M9**

- (a) Pentru perioada 2021-2025, valorile de referință se stabilesc pe baza informațiilor transmise în temeiul articolului 11 pentru anii 2016 și 2017. Comparând valorile de referință respective cu valorile de referință din Decizia 2011/278/UE a Comisiei ⁽¹⁾, astfel cum a fost adoptată la 27 aprilie 2011, Comisia stabilește rata anuală de reducere pentru fiecare valoare de referință și o aplică valorilor de referință aplicabile în perioada 2013-2020 cu privire la fiecare an între 2008 și 2023, pentru a stabili valorile de referință pentru perioada 2021-2025.
- (b) Atunci când rata anuală de reducere depășește 1,6 % sau este sub 0,2 %, valorile de referință pentru perioada 2021-2025 sunt valorile de referință aplicabile pentru perioada 2013-2020 reduse cu oricare dintre cele două rate procentuale menționate care este relevantă cu privire la fiecare an între 2008 și 2023.
- (c) Pentru perioada 2026-2030, valorile de referință se stabilesc în același mod ca la literele (a) și (b) pe baza informațiilor transmise în temeiul articolului 11 pentru anii 2021 și 2022 și pe baza aplicării ratei anuale de reducere pentru fiecare an între 2008 și 2028.

Prin derogare de la valorile de referință pentru compuși aromatici, hidrogen și gaze de sinteză, aceste valori de referință se ajustează prin aplicarea aceluiași procentaj ca în cazul valorilor de referință ale rafinăriilor, în scopul menținerii unor condiții de concurență echitabile pentru producătorii produselor respective.

Actele de punere în aplicare menționate la al treilea paragraf se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 22a alineatul (2).

Pentru a promova recuperarea eficientă a energiei provenite din gaze reziduale, pentru perioada menționată la litera (b) de la al treilea paragraf, valoarea de referință pentru metal lichid, care în cea mai mare parte se referă la gazele reziduale, se actualizează anual cu o rată de reducere de 0,2 %.

▼ **M4**

- (3) Sub rezerva dispozițiilor alineatelor (4) și (8) și fără a aduce atingere articolului 10c, se interzice alocarea de cote cu titlu gratuit pentru producătorii de energie electrică, pentru instalațiile de captare de CO₂, conductele de transport de CO₂ sau siturile de stocare a CO₂.

▼ **M9**

- (4) În ceea ce privește producerea de căldură sau răcirea, alocarea cu titlu gratuit se acordă pentru sistemele de încălzire centralizată, precum și pentru instalațiile de cogenerare cu randament ridicat, definite în Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului ⁽²⁾, pentru o cerere justificată din punct de vedere economic. În fiecare an ulterior anului 2013, alocarea totală acordată acestor instalații pentru producerea căldurii respective se ajustează cu factorul linear menționat la articolul 9 din prezenta directivă, cu excepția anilor în care alocările respective sunt ajustate într-un mod uniform în conformitate cu alineatul (5) de la prezentul articol.

⁽¹⁾ Decizia 2011/278/UE a Comisiei din 27 aprilie 2011 de stabilire, pentru întreaga Uniune, a normelor tranzitorii privind alocarea armonizată și cu titlu gratuit a cotelor de emisii în temeiul articolului 10a din Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 130, 17.5.2011, p. 1).

⁽²⁾ Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind eficiența energetică, de modificare a Directivelor 2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE (JO L 315, 14.11.2012, p. 1).

▼M9

(5) Pentru a respecta proporția de certificate care urmează să fie scoase la licitație stabilită la articolul 10, pentru fiecare an în care suma alocărilor cu titlu gratuit nu atinge cuantumul maxim care respectă proporția de certificate care urmează să fie scoase la licitație, certificatele rămase până la cuantumul respectiv se utilizează în scopul de a preveni sau a limita reducerea alocărilor cu titlu gratuit necesară pentru a respecta proporția de certificate care urmează să fie scoase la licitație în anii următori. În cazul în care, cu toate acestea, se atinge cuantumul maxim, alocările cu titlu gratuit se ajustează în consecință. Orice astfel de ajustare se efectuează în mod uniform.

(5a) Prin derogare de la alineatul (5), un quantum suplimentar de până la 3 % din cantitatea totală de certificate se utilizează, în măsura în care este necesar, pentru a crește cuantumul maxim disponibil în conformitate cu alineatul (5).

(5b) În cazul în care este nevoie de mai puțin de 3 % din cantitatea totală de certificate pentru a crește cuantumul maxim disponibil în conformitate cu alineatul (5):

— un număr maxim de 50 de milioane de certificate se utilizează pentru a crește cuantumul de certificate disponibile pentru sprijinirea inovării în conformitate cu articolul 10a alineatul (8); și

— un procent maxim de 0,5 % din cantitatea totală de certificate se utilizează pentru a crește cuantumul de certificate disponibile pentru modernizarea sistemelor energetice ale anumitor state membre în conformitate cu articolul 10d.

(6) Statele membre ar trebui să adopte măsuri financiare în conformitate cu al doilea și al patrulea paragraf în favoarea sectoarelor sau a subsectoarelor care sunt expuse unui risc real de relocare a emisiilor de dioxid de carbon din cauza costurilor indirecte semnificative care sunt suportate efectiv de pe urma costurilor emisiilor de gaze cu efect de seră transferate în prețul energiei electrice, cu condiția ca astfel de măsuri financiare să fie în conformitate cu normele privind ajutorul de stat, în special să nu producă denaturări nejustificate ale concurenței pe piața internă. În cazul în care cuantumul disponibil pentru astfel de măsuri financiare depășește 25 % din veniturile obținute în urma scoaterii certificatelor la licitație, statul membru în cauză precizează motivele depășirii cuantumului respectiv.

Statele membre urmăresc, de asemenea, să utilizeze cel mult 25 % din veniturile obținute în urma scoaterii certificatelor la licitație pentru măsurile financiare menționate la primul paragraf. În termen de trei luni de la sfârșitul fiecărui an, statele membre în care sunt în vigoare astfel de măsuri financiare pun la dispoziția publicului, într-un format ușor accesibil, cuantumul total al compensației prevăzute pe sectoare și subsectoare beneficiare. Începând cu 2018, în orice an în care utilizează mai mult de 25 % din veniturile obținute în urma scoaterii unor certificate la licitație în astfel de scopuri, statele membre publică un raport în care se precizează motivele depășirii cuantumului respectiv. Raportul include informații relevante privind prețurile energiei electrice pentru marii consumatori industriali care beneficiază de astfel de măsuri financiare, fără a aduce atingere cerințelor privind protecția informațiilor confidențiale. Raportul include, de asemenea, informații care să arate dacă s-a ținut cont în mod corespunzător de alte măsuri pentru reducerea în mod durabil a costurilor emisiilor indirecte de dioxid de carbon pe termen mediu și lung.

Comisia include în raportul prevăzut la articolul 10 alineatul (5), între altele, o evaluare a efectelor unor astfel de măsuri financiare asupra pieței interne și, după caz, recomandă toate măsurile care ar putea fi necesare în temeiul evaluării respective.

▼ **M9**

Măsurile respective trebuie să asigure că există o protecție adecvată împotriva riscului de relocare a emisiilor de dioxid de carbon pe baza unor valori de referință *ex ante* pentru emisiile indirecte de CO₂ pe unitatea de producție. Valorile de referință *ex ante* respective se calculează pentru un sector sau subsector dat ca produsul dintre consumul de energie electrică pe unitatea de producție corespunzătoare celei mai eficiente tehnologii disponibile și emisiile de CO₂ aferente mixului de producție de energie electrică relevant la nivel european.

▼ **M4**

(7) ► **M9** Certificatele din cuantumul maxim menționat la alineatul (5) de la prezentul articol care nu au fost alocate cu titlu gratuit până în 2020 se rezervă pentru instalațiile nou-intrate, împreună cu 200 de milioane de certificate plasate în rezerva pentru stabilitatea pieței, în temeiul articolului 1 alineatul (3) din Decizia (UE) 2015/1814. Dintre certificatele rezervate, până la 200 de milioane se returnează în rezerva pentru stabilitatea pieței la sfârșitul perioadei 2021-2030, dacă nu au fost alocate pentru perioada respectivă.

Începând cu 2021, certificatele care, în temeiul alineatelor (19) și (20), nu sunt alocate instalațiilor se adaugă la cuantumul de certificate rezervate în conformitate cu prima teză de la primul paragraf de la prezentul alineat. ◀

Cantitățile de cote alocate se ajustează cu factorul linear menționat la articolul 9.

Sunt interzise alocările cu titlu gratuit instalațiilor nou intrate pentru producerea de energie electrică.

▼ **M9**▼ **M4**

(8) ► **M9** 325 de milioane de certificate din cantitatea care ar putea fi altfel alocată cu titlu gratuit în temeiul prezentului articol, și 75 de milioane de certificate din cantitatea care ar putea fi altfel alocată în temeiul articolului 10, devin disponibile pentru a sprijini inovarea în domeniul tehnologiilor și proceselor industriale cu emisii scăzute de dioxid de carbon în sectoarele enumerate în anexa I, inclusiv captarea și utilizarea ecologică a dioxidului de carbon (CUC) care contribuie substanțial la diminuarea schimbărilor climatice, precum și produsele care le înlocuiesc pe cele generatoare de emisii puternice de dioxid de carbon produse în sectoarele enumerate în anexa I, și pentru a contribui la stimularea elaborării și funcționării proiectelor care au ca scop captarea și stocarea CO₂ (CSC), în condiții de siguranță pentru mediu, precum și tehnologiilor inovatoare din domeniul energiei din surse regenerabile și al stocării energiei; în puncte echilibrate geografic pe teritoriul Uniunii (denumit în continuare „fondul pentru inovare”). Sunt eligibile proiecte din toate statele membre, inclusiv proiecte de mici dimensiuni.

În plus, 50 de milioane de certificate nealocate din rezerva pentru stabilitatea pieței completează eventualele venituri rămase din cele 300 de milioane de certificate disponibile în perioada 2013-2020 în temeiul Deciziei 2010/670/UE a Comisiei ⁽¹⁾ și se utilizează în timp util pentru sprijinirea inovării, astfel cum se menționează la primul paragraf.

⁽¹⁾ Decizia 2010/670/UE a Comisiei din 3 noiembrie 2010 de stabilire a criteriilor și măsurilor pentru finanțarea proiectelor demonstrative comerciale care vizează captarea și stocarea geologică a CO₂ în condiții de siguranță din punct de vedere al mediului, precum și a proiectelor demonstrative de tehnologii inovatoare în domeniul energiei din surse regenerabile, în cadrul sistemului de comercializare a certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în Uniune, stabilit prin Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului (JO L 290, 6.11.2010, p. 39).

▼ **M4**

Proiectele se selectează pe baza unor criterii transparente și obiective, ținând seama, după caz, de măsura în care proiectele contribuie la reducerea emisiilor mult sub valorile de referință menționate la alineatul (2). Proiectele trebuie să aibă potențialul de a fi aplicate pe scară largă sau de a diminua semnificativ costurile tranziției către o economie cu emisii scăzute de carbon pentru sectoarele în cauză. Proiectele care implică CUC trebuie să asigure o reducere netă a emisiilor și evitarea sau stocarea permanentă a CO₂. Tehnologiile care primesc sprijin trebuie să nu fie încă disponibile pe piață, dar trebuie să reprezinte soluții revoluționare sau să fie suficient de mature pentru a fi gata de o demonstrație la scară precomercială. Se pot sprijini până la 60 % din costurile relevante ale proiectelor, din care până la 40 % nu trebuie să depindă de evitarea verificată a emisiilor de gaze cu efect de seră, cu condiția atingerii unor obiective prestabilite, ținându-se seama de tehnologia utilizată.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a completa prezenta directivă în privința normelor legate de funcționarea fondului pentru inovare, inclusiv procedura și criteriile de selecție. ◀

Se rezervă cote pentru proiectele care îndeplinesc criteriile menționate la paragraful al treilea. Sprijinul pentru aceste proiecte se acordă prin intermediul statelor membre și este completat de o cofinanțare substanțială din partea operatorului instalației. Proiectele respective ar putea, de asemenea, să fie cofinanțate de statele membre în cauză, precum și de alte instrumente. Prin mecanismul prevăzut de prezentul alineat nu este sprijinit niciun proiect care depășește 15 % din totalul cotelor disponibile în acest scop. Aceste cote se iau în considerare în conformitate cu alineatul (7).

▼ **M9**

(9) Grecia, care a înregistrat un produs intern brut (PIB) pe cap de locuitor la prețurile pieței sub 60 % din media Uniunii în 2014, poate solicita, înainte de aplicarea alineatului (7) de la prezentul articol, până la 25 de milioane de certificate din cuantumul maxim menționat la alineatul (5) de la prezentul articol care nu sunt alocate cu titlu gratuit până la 31 decembrie 2020, pentru cofinanțarea a până la 60 % din decarbonizarea aprovizionării cu energie electrică a insulelor care fac parte din teritoriul său. Dispozițiile articolului 10d alineatul (3) se aplică *mutatis mutandis* certificatelor respective. Certificatele pot fi solicitate în cazul în care, din cauza accesului limitat la piețele internaționale ale datoriilor, un proiect care vizează decarbonizarea aprovizionării cu energie electrică a insulelor Greciei nu ar putea fi realizat altfel și în cazul în care Banca Europeană de Investiții (BEI) confirmă viabilitatea financiară și beneficiile de natură socioeconomică ale proiectului.

▼ **M4**

(11) Sub rezerva dispozițiilor articolului 10b, cantitatea de cote alocate cu titlu gratuit în temeiul alineatelor (4)-(7) din prezentul articol în 2013 este de 80 % din cantitatea stabilită în conformitate cu măsurile menționate la alineatul (1). Ulterior, alocarea cu titlu gratuit scade în fiecare an cu aceeași cantitate, până la 30 % alocări gratuite în 2020 ► **M9** —▶

▼ **M9**

▼ **M4**

(19) Se interzice alocarea de cote cu titlu gratuit unei instalații care și-a încetat activitatea, cu excepția cazului în care operatorul demonstrează autorității competente că instalația respectivă își va relua producția într-un interval de timp definit și rezonabil. Se consideră că și-au încetat activitatea instalațiile al căror permis de emisie de gaze cu efect de seră a expirat sau a fost retras și instalațiile în cazul cărora funcționarea sau reluarea funcționării este tehnic imposibilă.

▼ **M9**

(20) Nivelul alocărilor cu titlu gratuit acordate instalațiilor ale căror operațiuni au crescut sau au scăzut, evaluate pe baza unei medii ponderate pe doi ani, cu peste 15 % față de nivelul utilizat inițial pentru a se stabili alocarea cu titlu gratuit pentru perioada relevantă menționată la articolul 11 alineatul (1) se ajustează, după caz. Astfel de ajustări se realizează cu certificate din sau prin adăugarea de certificate la cuantumul de certificate rezervate în conformitate cu alineatul (7) de la prezentul articol.

(21) Pentru a se asigura aplicarea efectivă, nediscriminatorie și uniformă a ajustărilor și a pragului menționat la alineatul (20) de la prezentul articol, pentru a se evita orice sarcină administrativă nejustificată și pentru a se preveni manipularea sau utilizarea abuzivă a ajustărilor alocării, Comisia poate adopta acte de punere în aplicare care să definească noi modalități de ajustare. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 22a alineatul (2).

Articolul 10b

Măsurile tranzitorii de sprijinire a anumitor industrii mari consumatoare de energie în cazul relocării emisiilor de dioxid de carbon

(1) Se consideră că sunt expuse unui risc de relocare a emisiilor de dioxid de carbon sectoarele și subsectoarele în cazul cărora rezultatul înmulțirii dintre intensitatea schimburilor lor comerciale cu țări terțe, definită ca raportul dintre valoarea totală a exporturilor către țări terțe adăugată la valoarea importurilor din țări terțe și dimensiunea totală a pieței pentru Spațiul Economic European (cifra de afaceri anuală plus totalul importurilor din țări terțe), și intensitatea emisiilor lor, măsurată în kgCO₂, împărțit la valoarea lor adăugată brută (în euro), este mai mare de 0,2. Acestor sectoare și subsectoare li se alocă certificate cu titlu gratuit pentru perioada până în 2030 la un nivel de 100 % din cantitatea stabilită în temeiul articolului 10a.

(2) Sectoarele și subsectoarele în cazul cărora rezultatul înmulțirii dintre intensitatea schimburilor lor comerciale cu țări terțe și intensitatea emisiilor lor depășește 0,15 pot fi incluse în grupul menționat la alineatul (1), folosind date pentru anii 2014-2016, pe baza unei evaluări calitative și a următoarelor criterii:

- (a) măsura în care instalațiile individuale din sectorul sau subsectorul în cauză pot reduce nivelurile emisiilor sau consumul de electricitate;
- (b) caracteristicile actuale și planificate ale pieței, inclusiv, după caz, orice preț de referință comun;

▼ **M9**

(c) marjele de profit, care pot servi drept indicator potențial pentru investițiile pe termen lung sau pentru deciziile de relocalizare, ținând cont de modificările costurilor de producție legate de reducerile de emisii.

(3) Sectoarele și subsectoarele care nu depășesc pragul menționat la alineatul (1), dar au o intensitate a emisiilor măsurată în kgCO₂ împărțită la valoarea lor brută adăugată (în euro), care depășește 1,5, se evaluează și ele la nivelul de 4 cifre (codul NACE-4). Comisia publică rezultatele evaluării respective.

În termen de trei luni de la publicarea menționată la primul paragraf, sectoarele și subsectoarele menționate la paragraful respectiv pot solicita Comisiei fie o evaluare calitativă a expunerii lor la relocarea emisiilor de dioxid de carbon la nivelul de 4 cifre (codul NACE-4), fie o evaluare pe baza clasificării produselor utilizate pentru statisticile privind producția industrială în Uniune la nivelul de 8 cifre (Prodcom). În acest scop, sectoarele și subsectoarele prezintă, împreună cu cererea, date justificate, complete și verificate independent pentru a permite Comisiei să efectueze evaluarea.

În cazul în care alege să fie evaluat la nivelul de 4 cifre (codul NACE-4), un sector sau un subsector poate fi inclus în grupul menționat la alineatul (1) pe baza criteriilor menționate la alineatul (2) literele (a), (b) și (c). În cazul în care alege să fie evaluat la nivelul de 8 cifre (Prodcom), un sector sau un subsector este inclus în grupul menționat la alineatul (1) cu condiția ca, la nivelul respectiv, să se depășească pragul de 0,2 menționat la alineatul (1).

Sectoarele și subsectoarele pentru care alocarea cu titlu gratuit se calculează pe baza valorilor de referință menționate la articolul 10a alineatul (2) al patrulea paragraf pot solicita și ele să fie evaluate în conformitate cu al treilea paragraf de la prezentul alineat.

Prin derogare de la alineatele (1) și (2), un stat membru poate solicita până la 30 iunie 2018 ca un sector sau subsector enumerat în anexa la Decizia 2014/746/UE a Comisiei ⁽¹⁾ în ceea ce privește clasificările la un nivel de 6 cifre sau de 8 cifre (Prodcom) să fie luat în considerare pentru a fi inclus în grupul menționat la alineatul (1). Orice asemenea solicitare se ia în considerare doar în cazul în care statul membru solicitant stabilește că aplicarea derogării menționate se justifică în mod corespunzător pe baza unor date complete, verificate și auditate referitoare la cei mai recentți cinci ani furnizate de sectorul sau subsectorul în cauză și include toate informațiile relevante în solicitarea sa. Pe baza datelor respective, sectorul sau subsectorul în cauză este inclus în ceea ce privește acele clasificări în cazul cărora, în cadrul unui nivel eterogen de 4 cifre (cod NACE-4), se arată că prezintă o intensitate substanțial mai mare a schimburilor comerciale și a emisiilor la un nivel de 6 cifre sau de 8 cifre (Prodcom), care depășește pragul stabilit la alineatul (1).

⁽¹⁾ Decizia 2014/746/UE a Comisiei din 27 octombrie 2014 de stabilire, în conformitate cu Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a unei liste a sectoarelor și subsectoarelor considerate a fi expuse unui risc important de relocare a emisiilor de dioxid de carbon pentru perioada 2015-2019 (JO L 308, 29.10.2014, p. 114).

▼ **M9**

(4) În ceea ce privește celelalte sectoare și subsectoare, se consideră că acestea sunt în măsură să transfere o parte mai mare a costurilor certificatelor în prețurile produselor și li se alocă certificate cu titlu gratuit la un nivel de 30 % din cantitatea stabilită în temeiul articolului 10a. Cu excepția cazului în care se decide altfel în cadrul revizuirii în temeiul articolului 30, alocările cu titlu gratuit pentru alte sectoare și subsectoare, cu excepția centralelor de termoficare, scad cu cuantumuri egale după 2026, astfel încât în 2030 să se ajungă la un nivel fără alocări cu titlu gratuit.

(5) Comisia este împuternicită să adopte, până la 31 decembrie 2019, acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a completa prezenta directivă în ceea ce privește stabilirea sectoarelor și subsectoarelor considerate cu risc de relocare a emisiilor de dioxid de carbon, astfel cum se menționează la alineatele (1), (2) și (3) de la prezentul articol, în cazul activităților la nivelul de 4 cifre (codul NACE-4) în ceea ce privește alineatul (1) de la prezentul articol, pe baza datelor disponibile referitoare la cei mai recentți trei ani calendaristici.

*Articolul 10c***Optarea pentru alocări tranzitorii cu titlu gratuit în scopul modernizării sectorului energetic**

(1) Prin derogare de la articolul 10a alineatele (1)-(5), statele membre care în 2013 au avut un PIB pe cap de locuitor la prețurile pieței (în euro) sub 60 % din media Uniunii pot acorda instalațiilor de producție a energiei electrice o alocare tranzitorie cu titlu gratuit pentru modernizarea, diversificarea și transformarea durabilă a sectorului energetic. Investițiile care beneficiază de sprijin trebuie să fie coerente cu tranziția către o economie sigură și sustenabilă cu emisii reduse de dioxid de carbon și cu obiectivele cadrului de politici ale Uniunii privind clima și energia pentru 2030 și cu îndeplinirea obiectivelor pe termen lung exprimate în Acordul de la Paris. Derogarea de la prezentul alineat încetează la 31 decembrie 2030.

(2) Statul membru în cauză organizează o procedură de ofertare concurențială, care să aibă loc în una sau mai multe runde în perioada 2021-2030, pentru proiectele care presupun un cuantum total al investițiilor de peste 12,5 milioane EUR, pentru a selecta investițiile care urmează să fie finanțate prin alocarea cu titlu gratuit. Procedura respectivă de ofertare concurențială:

- (a) respectă principiile transparenței, nediscriminării, egalității de tratament și bunei gestiuni financiare;
- (b) garantează că sunt eligibile să concureze numai proiectele care contribuie la diversificarea mixului energetic și a surselor lor de aprovizionare, la restructurarea, reabilitarea ecologică și modernizarea necesare infrastructurii, la tehnologii curate, precum tehnologiile de obținere a energiei din surse regenerabile, sau la modernizarea sectorului de producție a energiei, precum centralele de termoficare eficiente și durabile, și a sectorului de transmisie și de distribuție a energiei;
- (c) definește criterii de selecție clare, obiective, transparente și nediscriminatorii pentru clasificarea proiectelor, astfel încât să se asigure selectarea numai a proiectelor care:

▼ **M9**

- (i) pe baza unei analize a raportului cost-beneficiu, asigură un câștig net pozitiv în ceea ce privește reducerea emisiilor și un nivel semnificativ prestabilit de reduceri ale emisiilor de CO₂, ținând cont de dimensiunea proiectului;
- (ii) sunt complementare, răspund în mod clar la nevoile de înlocuire și modernizare și nu satisfac o creștere a cererii de energie determinată de piață;
- (iii) oferă cel mai bun raport calitate-preț; și
- (iv) nu contribuie la sau nu îmbunătățesc viabilitatea financiară a producției de energie electrică cu nivel foarte ridicat de emisii sau nu cresc dependența de combustibili fosili cu emisii ridicate.

Prin derogare de la articolul 10 alineatul (1) și fără a aduce atingere ultimei teze de la alineatul (1) de la prezentul articol, în eventualitatea anulării unei investiții selectate prin procedura de ofertare concurențială sau a neatingerii nivelului de performanță preconizat, certificatele alocate se pot utiliza printr-o singură rundă suplimentară a procesului de ofertare concurențială cel mai devreme un an mai târziu pentru finanțarea altor investiții.

Până la 30 iunie 2019, orice stat membru care intenționează să facă uz de alocarea tranzitorie opțională cu titlu gratuit pentru modernizarea sectorului energetic publică un cadru național detaliat în care se stabilesc procedura de ofertare concurențială, inclusiv numărul planificat de runde menționat la primul paragraf, și criteriile de selecție, în vederea unei consultări publice.

În cazul în care investițiile cu o valoare mai mică de 12,5 milioane EUR care urmează să fie sprijinite prin alocarea cu titlu gratuit nu sunt selectate prin procedura de ofertare concurențială menționată la prezentul alineat, statul membru selectează proiectele pe baza unor criterii obiective și transparente. Rezultatele procesului de selecție fac obiectul unei consultări publice. Pe această bază, până la 30 iunie 2019, statul membru în cauză stabilește, publică și transmite Comisiei o listă a investițiilor. În cazul în care în aceeași instalație se realizează mai multe investiții, acestea se evaluează în ansamblu pentru a stabili dacă se depășește sau nu pragul de 12,5 milioane EUR, cu excepția cazului în care investițiile respective sunt, în mod independent, viabile din punct de vedere tehnic sau financiar.

(3) Valoarea investițiilor preconizate trebuie să fie cel puțin egală cu valoarea de piață a alocării gratuite, ținând seama totodată de necesitatea de a limita creșterile de prețuri direct legate de acestea. Valoarea de piață este valoarea medie a prețului certificatelor de pe platforma comună de licitație din anul calendaristic precedent. Până la 70 % din costurile relevante ale unei investiții pot fi sprijinite prin alocarea cu titlu gratuit, cu condiția finanțării costurilor rămase de către entități juridice private.

(4) Alocările tranzitorii cu titlu gratuit se deduc din cantitatea de certificate pe care statul membru le-ar scoate altfel la licitație. Alocarea gratuită totală nu poate depăși 40 % din certificatele pe care statul membru în cauză le va primi, în temeiul articolului 10 alineatul (2) litera (a), în perioada 2021-2030, repartizate în volume anuale egale de-a lungul perioadei menționate.

▼ **M9**

(5) În cazul în care un stat membru, în temeiul articolului 10d alineatul (4), utilizează certificate distribuite din motive de solidaritate, dezvoltare și interconectare în cadrul Uniunii în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) litera (b), statul membru respectiv poate, prin derogare de la alineatul (4) de la prezentul articol, să utilizeze pentru alocare tranzitorie cu titlu gratuit un număr total de până la 60 % din certificatele primite în perioada 2021-2030 în temeiul articolului 10 alineatul (2) litera (a), utilizând un quantum corespunzător de certificate distribuite în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) litera (b).

Toate certificatele nealocate în temeiul prezentului articol până în 2020 se pot alocă pentru perioada 2021-2030 pentru investiții selectate prin procedura de ofertare concurențială menționată la alineatul (2), cu excepția cazului în care statul membru în cauză informează Comisia până la 30 septembrie 2019 cu privire la intenția sa de a nu alocă parțial sau în întregime certificatele respective în perioada 2021-2030 și cu privire la quantumul certificatelor care urmează să fie scoase la licitație în 2020. În cazul în care astfel de certificate se alocă pentru perioada 2021-2030, quantumul corespunzător de certificate se ia în considerare pentru aplicarea limitei de 60 % menționate în primul paragraf de la prezentul alineat.

(6) Alocările către operatori se efectuează după ce aceștia demonstrează că o investiție selectată în conformitate cu normele procedurii de ofertare concurențiale a fost efectuată. În cazul în care o investiție determină o capacitate suplimentară de producție de energie electrică, operatorul în cauză demonstrează, în plus, că el sau un alt operator asociat a dezafectat un quantum echivalent de capacitate de producție a energiei electrice cu nivel mai ridicat de emisii înainte de începutul funcționării capacității suplimentare.

(7) Statele membre impun producătorilor de energie electrică și operatorilor de rețele să prezinte, până la data de 28 februarie a fiecărui an, un raport referitor la punerea în aplicare a investițiilor lor selectate, incluzând soldul alocării gratuite și cheltuielile de investiții suportate, precum și tipurile de investiții sprijinite. Statele membre transmit Comisiei rapoarte în acest sens, iar Comisia le publică.

*Articolul 10d***Fondul pentru modernizare**

(1) Pentru perioada 2021-2030, se instituie un fond pentru a sprijini investițiile propuse de statele membre beneficiare, inclusiv finanțarea proiectelor de mică anvergură, pentru modernizarea sistemelor energetice și îmbunătățirea eficienței energetice din statele membre cu un PIB pe cap de locuitor la prețurile pieței mai mic de 60 % din media Uniunii în 2013 (denumit în continuare „fondul pentru modernizare”). Fondul pentru modernizare este finanțat prin scoaterea certificatelor la licitație, astfel cum este prevăzut la articolul 10.

Investițiile care beneficiază de sprijin trebuie să fie conforme cu obiectivele prezentei directive, precum și cu obiectivele cadrului de politici ale Uniunii privind clima și energia pentru 2030 și cu obiectivele pe termen lung exprimate în Acordul de la Paris. Nu se acordă niciun

▼ **M9**

sprijin din fondul pentru modernizare altor instalații de producție de energie care utilizează combustibili solizi fosili decât centralelor de termoficare eficiente și durabile din statele membre cu un PIB pe cap de locuitor la prețurile pieței sub 30 % din media Uniunii în 2013, cu condiția ca un cuantum de certificate de o valoare cel puțin echivalentă să se utilizeze pentru investiții în temeiul articolului 10c care nu presupun combustibili fosili solizi.

(2) Cel puțin 70 % din resursele financiare din fondul pentru modernizare se utilizează pentru a se sprijini investițiile în producția și utilizarea energiei electrice din surse regenerabile, îmbunătățirea eficienței energetice, cu excepția eficienței energetice legate de producerea de energie cu utilizarea de combustibili fosili solizi, stocarea energiei și modernizarea rețelelor energetice, inclusiv a conductelor centralelor de termoficare, rețelele pentru transportul de electricitate și creșterea interconectărilor dintre statele membre, precum și pentru a sprijini o tranziție echitabilă în regiunile dependente de emisiile de dioxid de carbon în statele membre beneficiare, astfel încât să se sprijine realocarea, recalificarea și îmbunătățirea competențelor lucrătorilor, educația, inițiativele legate de căutarea unui loc de muncă și start-upurile, în dialog cu partenerii sociali. Investițiile în eficiența energetică în transporturi, construcții, agricultură și deșeuri sunt și ele eligibile.

(3) Fondul pentru modernizare funcționează sub responsabilitatea statelor membre beneficiare. BEI se asigură că certificatele se licitează în conformitate cu principiile și modalitățile descrise la articolul 10 alineatul (4) și este responsabilă de gestionarea veniturilor. BEI transmite veniturile către statele membre după o decizie de plată emisă de Comisie, în cazul în care această plată pentru investiții este în conformitate cu alineatul (2) de la prezentul articol sau, în cazul în care investițiile nu se încadrează în domeniile incluse la alineatul (2) de la prezentul articol, plata este în conformitate cu recomandările comitetului pentru investiții. Comisia adoptă decizia cu promptitudine. Veniturile se distribuie între statele membre și în funcție de proporțiile stabilite în anexa IIb, în conformitate cu alineatele (6)-(12) de la prezentul articol.

(4) Orice stat membru în cauză poate utiliza toată alocarea acordată cu titlu gratuit în temeiul articolului 10c alineatul (4) sau o parte din alocarea respectivă și cuantumul certificatelor distribuite pentru solidaritate, dezvoltare și interconectare în cadrul Uniunii, în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) litera (b), sau o parte din cuantumul respectiv, în conformitate cu articolul 10d, pentru a sprijini investițiile din cadrul fondului pentru modernizare, contribuind astfel la creșterea resurselor distribuite statului membru respectiv. Până la 30 septembrie 2019, statul membru în cauză notifică Comisiei cuantumul respective de certificate care urmează să fie utilizate în conformitate cu articolul 10 alineatul (2) litera (b), cu articolul 10c și cu articolul 10d.

(5) Se instituie un comitet pentru investiții pentru fondul pentru modernizare. Comitetul pentru investiții se compune din câte un reprezentant al fiecărui stat membru beneficiar, al Comisiei și al BEI și din trei reprezentanți aleși de către celelalte state membre pentru o perioadă de cinci ani. El este prezidat de un reprezentant al Comisiei. Câte un reprezentant al fiecărui stat membru care nu este membru al comitetului pentru investiții poate participa în calitate de observator la reuniunile comitetului.

▼ **M9**

Comitetul pentru investiții acționează în mod transparent. Componența comitetului de investiții, curricula vitae și declarațiile de interese ale membrilor acestuia se pun la dispoziția publicului și, dacă este necesar, se actualizează.

(6) Înainte de a decide să finanțeze o investiție din procentajul care le revine din fondul pentru modernizare, statele membre beneficiare prezintă proiectul de investiții comitetului pentru investiții și BEI. În cazul în care BEI confirmă că o investiție se încadrează în domeniile incluse la alineatul (2), statul membru poate trece la finanțarea proiectului de investiții din procentajul care îi revine.

În cazul în care o investiție în modernizarea sistemelor energetice, care este propusă să fie finanțată din fondul pentru modernizare, nu se încadrează în domeniile menționate la alineatul (2), comitetul pentru investiții evaluează viabilitatea tehnică și financiară a investiției respective, inclusiv reducerile de emisii pe care le realizează, și emite o recomandare privind finanțarea investiției din fondul pentru modernizare. Comitetul pentru investiții se asigură că orice investiție legată de termoficare realizează o îmbunătățire substanțială în materie de eficiență energetică și de reducere a emisiilor. Recomandarea respectivă poate include propuneri privind instrumente de finanțare adecvate. Până la 70 % din costurile relevante ale unei investiții care nu se încadrează în domeniile menționate la alineatul (2) pot fi asigurate din resurse ale fondului pentru modernizare, cu condiția ca restul costurilor să fie finanțate de entități juridice private.

(7) Comitetul pentru investiții încearcă să își adopte recomandările prin consens. În cazul în care nu poate decide prin consens în termenul stabilit de către președinte, comitetul pentru investiții adoptă o decizie cu majoritate simplă.

Dacă reprezentantul BEI nu aprobă finanțarea unei investiții, o recomandare se adoptă doar dacă o majoritate de două treimi din toți membrii votează pentru. În acest caz, reprezentantul statului membru în care urmează să aibă loc investiția și reprezentantul BEI nu au dreptul să voteze. Prezentul paragraf nu se aplică în cazul proiectelor de mici dimensiuni finanțate prin împrumuturi acordate de o bancă națională de promovare sau prin granturi care contribuie la punerea în aplicare a unui program național cu obiective specifice conforme cu obiectivele fondului pentru modernizare, cu condiția ca în cadrul programului să nu se utilizeze mai mult de 10 % din proporția aferentă statelor membre prevăzută în anexa IIb.

(8) Toate actele sau recomandările BEI sau ale comitetului pentru investiții adoptate în temeiul alineatelor (6) și (7) se fac cu promptitudine și precizează motivele pe care se bazează. Astfel de acte și recomandări sunt făcute publice.

(9) Statele membre beneficiare sunt responsabile pentru acțiunile ulterioare punerii în aplicare legate de proiectele selectate.

(10) Statele membre beneficiare prezintă anual Comisiei un raport privind investițiile finanțate de fondul pentru modernizare. Raportul se publică și include:

(a) informații privind investițiile finanțate per stat membru beneficiar;

▼ **M9**

(b) o evaluare a valorii adăugate, în ceea ce privește eficiența energetică sau modernizarea sistemului energetic, realizată prin investiție.

(11) Comitetul pentru investiții raportează anual Comisiei privind experiența dobândită în ceea ce privește evaluarea investițiilor. Până la 31 decembrie 2024, ținând cont de constatările comitetului pentru investiții, Comisia revizuieste domeniile pentru proiecte menționate la alineatul (2) și criteriile pe baza cărora comitetul pentru investiții își întemeiază recomandările.

(12) Comisia adoptă acte de punere în aplicare privind normele detaliate ale funcționării fondului pentru modernizare. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 22a alineatul (2).

▼ **M13***Articolul 10e***Mecanismul de redresare și reziliență**

(1) Ca măsură extraordinară și unică, până la 31 august 2026, certificatele scoase la licitație în temeiul alineatelor (2) și (3) de la prezentul articol se scot la licitație până când quantumul total al veniturilor obținute din astfel de licitații ajunge la 20 de miliarde EUR. Respectivele venituri sunt puse la dispoziția Mecanismului de redresare și reziliență instituit prin Regulamentul (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾ și se execută în conformitate cu dispozițiile regulamentului respectiv.

(2) Prin derogare de la articolul 10a alineatul (8), până la 31 august 2026, o parte din certificatele menționate la alineatul respectiv se scot la licitație pentru a sprijini obiectivele prevăzute la articolul 21c alineatul (3) literele (b)-(f) din Regulamentul (UE) 2021/241, până când quantumul veniturilor obținute din astfel de licitații ajunge la 12 miliarde EUR.

(3) Până la 31 august 2026, se scot la licitație un număr de certificate din cantitatea care altfel ar fi licitată de la 1 ianuarie 2027 până la 31 decembrie 2030 de statele membre în temeiul articolului 10 alineatul (2) litera (a), pentru a sprijini obiectivele prevăzute la articolul 21c alineatul (3) literele (b)-(f) din Regulamentul (UE) 2021/241, până când quantumul veniturilor obținute din astfel de licitații ajunge la 8 miliarde EUR. Respectivele certificate se scot la licitație, în principiu, în volume anuale egale pe parcursul perioadei relevante.

(4) Prin derogare de la articolul 1 alineatul (5a) din Decizia (UE) 2015/1814, până la 31 decembrie 2030, 27 de milioane de certificate nealocate din rezerva pentru stabilitatea pieței din numărul total de certificate care altfel ar fi invalidate, se utilizează pentru a sprijini inovarea, astfel cum se menționează la articolul 10a alineatul (8) primul paragraf din prezenta directivă.

(5) Comisia se asigură că certificatele care vor fi licitate în temeiul alineatelor (2) și (3), inclusiv, după caz, cele pentru plățile de prefinanțare, în conformitate cu articolul 21d din Regulamentul

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 februarie 2021 de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență (JO L 57, 18.2.2021, p. 17).

▼ M13

(UE) 2021/241, sunt scoase la licitație în conformitate cu principiile și modalitățile prevăzute la articolul 10 alineatul (4) din prezenta directivă și în conformitate cu articolul 24 din Regulamentul (UE) nr. 1031/2010 al Comisiei ⁽¹⁾, pentru a se asigura o cantitate adecvată de resurse din fondul pentru inovare în perioada cuprinsă între 2023 și 2026. Perioada de licitare menționată la prezentul articol se revizuieste la un an de la începerea sa, în funcție de impactul licitației prevăzute la prezentul articol asupra pieței carbonului și asupra prețului carbonului.

(6) BEI este adjudecătorul pentru certificatele care urmează să fie scoase la licitație în temeiul prezentului articol pe platforma de licitație desemnată în temeiul articolului 26 alineatul (1) din Regulamentul (UE) nr. 1031/2010 și îi furnizează Comisiei veniturile obținute din licitații.

(7) Veniturile obținute din licitarea certificatelor constituie venituri alocate externe, în conformitate cu articolul 21 alineatul (5) din Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽²⁾.

▼ M4*Articolul 11***Măsuri naționale de punere în aplicare**

(1) Fiecare stat membru publică și prezintă Comisiei, până la 30 septembrie 2011, lista instalațiilor de pe teritoriul său care intră sub incidența prezentei directive, precum și cotele gratuite alocate fiecărei instalații de pe teritoriul său, calculate în conformitate cu normele menționate la articolul 10a alineatul (1) și la articolul 10c.

▼ M9

Până la 30 septembrie 2019, se transmite lista instalațiilor reglementate prin prezenta directivă pentru perioada de cinci ani care începe la 1 ianuarie 2021, iar listele pentru fiecare perioadă următoare de cinci ani se transmit ulterior o dată la cinci ani. Fiecare listă include informații privind activitatea de producție, transferurile de căldură și gaze, producția de energie electrică și emisiile la nivel de subinstalație din cursul celor cinci ani calendaristici care precedă transmiterea listei. Alocările cu titlu gratuit se acordă numai instalațiilor pentru care se furnizează astfel de informații.

▼ M4

(2) Până la data de 28 februarie a fiecărui an, autoritățile competente emit cantitatea de cote care trebuie alocate pentru anul respectiv, calculată în conformitate cu articolele 10, 10a și 10c.

(3) Statele membre nu pot alocă cote cu titlu gratuit în temeiul alineatului (2) instalațiilor a căror înscriere în lista menționată la alineatul (1) a fost respinsă de către Comisie.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 1031/2010 al Comisiei din 12 noiembrie 2010 privind calendarul, administrarea și alte aspecte ale licitării certificatelor de emisii de gaze cu efect de seră în temeiul Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Uniunii (JO L 302, 18.11.2010, p. 1).

⁽²⁾ Regulamentul (UE, Euratom) 2018/1046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1296/2013, (UE) nr. 1301/2013, (UE) nr. 1303/2013, (UE) nr. 1304/2013, (UE) nr. 1309/2013, (UE) nr. 1316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 (JO L 193, 30.7.2018, p. 1).

▼ **M2**

CAPITOLUL IV

**DISPOZIȚII APLICABILE AVIAȚIEI ȘI INSTALAȚIILOR
STAȚIONARE**▼ **M4***Articolul 11a*

Utilizarea de CER și de ERU rezultate din activități de proiect în cadrul ►M9** EU ETS ◄ anterior intrării în vigoare a unui acord internațional privind schimbările climatice**

(1) Alineatele (2)-(7) din prezentul articol se aplică fără a aduce atingere aplicării articolului 28 alineatele (3) și (4).

(2) În măsura în care nu au epuizat CER și ERU autorizate de statele membre pentru operatori sau operatori de aeronave pentru perioada 2008-2012 sau în cazul în care s-a acordat dreptul de a utiliza credite în temeiul alineatului (8), operatorii pot solicita autorității competente să le aloce cote valabile începând cu 2013 în schimbul CER și ERU aferente unor reduceri de emisii realizate până în 2012 în cadrul tipurilor de proiecte eligibile pentru utilizare în cadrul ►**M9** EU ETS ◄ în perioada 2008-2012.

Până la 31 martie 2015, autoritatea competentă efectuează aceste schimburi la cerere.

(3) În măsura în care operatorii nu au epuizat CER și ERU autorizate de statele membre pentru operatori sau operatori de aeronave pentru perioada 2008-2012, sau în cazul în care s-a acordat dreptul de a utiliza credite în temeiul alineatului (8), autoritățile competente permit operatorilor să schimbe CER și ERU rezultate din proiecte înregistrate înainte de 2013 și care au fost alocate pentru reduceri ale emisiilor realizate începând cu 2013 contra unor cote valabile din 2013.

Primul paragraf se aplică CER și ERU pentru toate tipurile de proiect care au fost eligibile pentru utilizare în cadrul ►**M9** EU ETS ◄ în perioada 2008-2012.

(4) În măsura în care operatorii nu au epuizat CER și ERU autorizate de statele membre pentru operatori sau operatori de aeronave pentru perioada 2008-2012, sau în cazul în care s-a acordat dreptul de a utiliza credite în temeiul alineatului (8), autoritățile competente permit operatorilor să schimbe CER alocate pentru reduceri ale emisiilor realizate începând cu 2013 contra unor cote provenind din proiecte noi lansate începând cu 2013 în țările cel mai puțin dezvoltate.

Primul paragraf se aplică CER pentru toate tipurile de proiect care au fost eligibile pentru a fi utilizate în cadrul ►**M9** EU ETS ◄ în perioada 2008-2012, până la încheierea unui acord în acest sens între țările respective și ►**M9** Uniune ◄ sau până în 2020, luându-se în considerare data cea mai apropiată dintre acestea două.

(5) În măsura în care operatorii nu au epuizat CER și ERU autorizate de statele membre pentru operatori sau operatori de aeronave pentru perioada 2008-2012, sau în cazul în care s-a acordat dreptul de a utiliza credite în temeiul alineatului (8) și în eventualitatea în care negocierile pentru un acord internațional privind schimbările climatice nu se încheie până la 31 decembrie 2009, creditele provenind din proiecte sau alte activități de reducere a emisiilor pot fi utilizate în ►**M9** EU ETS ◄ în conformitate cu acordurile încheiate cu țări terțe în care se precizează nivelurile de utilizare. În conformitate cu aceste acorduri, operatorii pot utiliza creditele din activitățile de proiect desfășurate în țări terțe pentru a-și respecta obligațiile care le revin în cadrul ►**M9** EU ETS ◄.

▼ **M4**

(6) Acordurile menționate la alineatul (5) prevăd utilizarea în ► **M9** EU ETS ◀ a creditelor provenind din tipurile de proiecte care au fost eligibile pentru utilizare în cadrul ► **M9** EU ETS ◀ în perioada 2008-2012, inclusiv din tehnologii legate de energiile din surse regenerabile sau de eficiența energetică, care promovează transferul tehnologic și dezvoltarea durabilă. De asemenea, acordurile respective prevăd utilizarea unor credite provenind din proiecte în care valoarea de referință utilizată este inferioară nivelului prevăzut pentru alocarea cu titlu gratuit în temeiul măsurilor menționate la articolul 10a sau inferioară nivelurilor prevăzute de legislația comunitară.

(7) Începând cu 1 ianuarie 2013, din momentul încheierii unui acord internațional privind schimbările climatice, sunt acceptate în ► **M9** EU ETS ◀ numai creditele din proiecte provenind din țări terțe care au ratificat acordul respectiv.

▼ **M9**▼ **M1***Articolul 11b***Activități bazate pe proiecte**

(1) Statele membre iau toate măsurile necesare pentru ca nivelurile de referință, definite de deciziile ulterioare adoptate în temeiul CCONUSC sau al Protocolului Kyoto, stabilite pentru activitățile bazate pe proiecte care sunt întreprinse în țările care au semnat un tratat de aderare la Uniune, să fie perfect compatibile cu acquis-ul comunitar, inclusiv cu derogările provizorii prevăzute de tratatul de aderare menționat anterior.

▼ **M4**

► **M9** Uniunea ◀ și statele sale membre autorizează activități de proiect numai în cazul în care toți participanții la proiect își au sediul fie într-o țară care a încheiat acordul internațional referitor la aceste proiecte, fie într-o țară sau unitate administrativă subfederală sau regională legată de ► **M9** EU ETS ◀ în temeiul articolului 25.

▼ **M1**

(2) Sub rezerva dispozițiilor alineatelor (3) și (4), statele membre, în care activitățile bazate pe proiecte sunt puse în aplicare, urmăresc ca nici o URE sau REC să nu fie eliberată pentru o reducere sau o limitare a emisiilor de gaze cu efect de seră ale ► **M2** activităților ◀ care intră sub incidența prezentei directive.

(3) Până la 31 decembrie 2012, pentru activitățile bazate pe proiecte IJ și MDP care reduc sau limitează în mod direct emisiile unei instalații care intră în sfera de aplicare a prezentei directive, nu pot fi eliberate URE sau REC decât în cazul în care un număr egal de cote este anulat de operatorul instalației în cauză.

(4) Pană la 31 decembrie 2012, pentru activitățile bazate pe proiecte IJ și MDP care reduc sau limitează în mod indirect emisiile unei instalații care intră în sfera de aplicare a prezentei directive, nu pot fi eliberate URE sau REC decât în cazul în care un număr egal de cote este anulat în registrul național al statului membru de origine al URE sau al REC.

(5) Statul membru care permite entităților private sau publice să participe la activități bazate pe proiecte rămâne responsabil de îndeplinirea obligațiilor sale care îi revin în temeiul CCONUSC și a Protocolului de la Kyoto și garantează că această participare este compatibilă cu orientările, modalitățile și procedurile aplicabile adoptate în temeiul CCONUSC sau a Protocolului de la Kyoto.

▼ M1

(6) În cazul activităților bazate pe proiecte de producere de energie hidroelectrică cu o capacitate de producție care depășește 20 MW, statele membre se asigură, atunci când aprobă asemenea activități bazate pe proiecte, ca orientările și criteriile internaționale aplicabile, inclusiv cele conținute în raportul final din 2000 al Comisiei Mondiale a Barajelor „Baraje și dezvoltare: un nou cadru pentru luarea de decizii”, să fie respectate pe durata punerii în aplicare a unor asemenea activități bazate pe proiecte.

▼ M9**▼ B***Articolul 12***Transferul, restituirea și anularea cotelor**

(1) Statele membre garantează posibilitatea transferării cotelor între:

- (a) persoane din cadrul ► **M9** Uniunii ◀;
- (b) persoane din cadrul ► **M9** Uniunii ◀ și persoane din țări terțe, în cazul în care astfel de cote sunt recunoscute în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 25, fără alte restricții decât cele din prezenta directivă sau cele adoptate în temeiul acesteia.

▼ M4

(1a) Până la 31 decembrie 2010, Comisia verifică dacă piața cotelor de emisie este suficient protejată de utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale și de manipulările pieței și, după caz, prezintă propuneri care să asigure protecția necesară. Dispozițiile relevante ale Directivei 2003/6/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 28 ianuarie 2003 privind utilizările abuzive ale informațiilor confidențiale și manipulările pieței (market abuse) ⁽¹⁾ pot fi utilizate, cu adaptările adecvate necesare aplicării în domeniul comerțului cu produse de bază.

▼ B

(2) Statele membre garantează recunoașterea cotelor emise de o autoritate competentă din alt stat membru în scopul ► **M2** îndeplinirii de către operatorul de aeronave a obligațiilor prevăzute la alineatul (2a) sau ◀ îndeplinirii de către operatorul în cauză a obligațiilor prevăzute la alineatul (3).

▼ M2

(2a) Statele membre de administrare se asigură că, până la data de 30 aprilie a fiecărui an, fiecare operator de aeronave restituie un număr de cote egal cu totalitatea emisiilor din decursul anului calendaristic precedent care provin din activitățile de aviație menționate în anexa I pentru care este considerat operator de aeronave, potrivit verificării efectuate în conformitate cu articolul 15. Statele membre se asigură că, ulterior, cotele restituite în temeiul prezentului alineat sunt anulate.

▼ M8

(3) Pentru perioada până la 31 decembrie 2020, statele membre se asigură că, până la data de 30 aprilie a fiecărui an, operatorul fiecărei instalații restituie un număr de certificate, altele decât certificatele eliberate în temeiul capitolului II, care este egal cu totalul emisiilor instalației în cauză pe parcursul anului calendaristic anterior, conform verificării efectuate în conformitate cu articolul 15, și că respectivele certificate sunt ulterior anulate. Pentru perioada începând cu 1 ianuarie 2021, statele membre se asigură că, până la data de 30 aprilie a fiecărui an, operatorul fiecărei instalații restituie un număr de certificate care este

⁽¹⁾ JO L 96, 12.4.2003, p. 16.

▼M8

egal cu totalul emisiilor instalației în cauză pe parcursul anului calendaristic anterior, conform verificării efectuate în conformitate cu articolul 15, și că respectivele certificate sunt ulterior anulate, sub rezerva revizuirii menționate la articolul 28b.

(3-a) În cazul în care este necesar și atât timp cât este necesar pentru a proteja integritatea de mediu a sistemului EU ETS, operatorilor de aeronave și celorlalți operatori din cadrul EU ETS li se interzice utilizarea certificatelor emise de un stat membru cu privire la care există obligații ale operatorilor de aeronave și ale altor operatori care au devenit caduce. Actul juridic menționat la articolul 19 trebuie să includă măsurile necesare în cazurile menționate în prezentul alineat.

▼M4

(3a) Obligația de a restitui cotele nu se aplică în ceea ce privește emisiile care, conform verificărilor, sunt captate și transportate în vederea stocării permanente într-o instalație care dispune de un permis în vigoare, în conformitate cu Directiva 2009/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind stocarea geologică a dioxidului de carbon ⁽¹⁾.

▼B

(4) Statele membre iau măsurile necesare pentru a garanta anularea cotelor în orice moment, la cererea persoanei care le deține. ►**M9** În cazul închiderii unei capacități de producție de energie electrică pe teritoriul lor ca urmare a unor măsuri naționale suplimentare, statele membre pot anula certificate din cantitatea totală de certificate pe care urmează să le scoată la licitație menționate la articolul 10 alineatul (2) până la un quantum corespunzător valorii medii a emisiilor verificate ale instalației în cauză pe parcursul unei perioade de cinci ani înainte de închidere. Statul membru în cauză informează Comisia în legătură cu o astfel de intenție de anulare în conformitate cu actele delegate adoptate în temeiul articolului 10 alineatul (4). ◀

▼M4

(5) Alineatele (1) și (2) se aplică fără a aduce atingere articolului 10c.

▼M12

(6) Până la 30 noiembrie 2022, statele membre notifică operatorilor de aeronave că, în ceea ce privește anul 2021, cerințele lor de compensare, în înțelesul punctului 3.2.1 din Standardele internaționale și practicile recomandate ale OACI referitoare la protecția mediului în ceea ce privește Schema de compensare și de reducere a emisiilor de carbon pentru aviația internațională (denumite în continuare „standardele și practicile recomandate pentru CORSIA”), sunt egale cu zero. Statele membre transmit o notificare operatorilor de aeronave care îndeplinesc următoarele condiții:

(a) dețin un certificat de operator aerian eliberat de un stat membru sau sunt înregistrați într-un stat membru, inclusiv în regiunile ultraperiferice, pe teritoriile dependente și pe teritoriile statului membru respectiv; și

⁽¹⁾ JO L 140, 5.6.2009, p. 114.

▼ M12

- (b) produc emisii anuale de CO₂ mai mari de 10 000 de tone, care provin din utilizarea de avioane cu o masă maximă certificată la decolare mai mare de 5 700 kg, care efectuează zboruri incluse în anexa I la prezenta directivă și la articolul 2 alineatul (3) din Regulamentul delegat (UE) 2019/1603 al Comisiei ⁽¹⁾, altele decât cele cu plecare și sosire în același stat membru, inclusiv în regiunile ultraperiferice ale respectivului stat membru, începând cu 1 ianuarie 2021.

În sensul primului paragraf litera (b), nu se iau în considerare emisiile de CO₂ generate de următoarele tipuri de zboruri:

- (i) zboruri de stat;
- (ii) zboruri umanitare;
- (iii) zboruri medicale;
- (iv) zboruri militare;
- (v) zboruri de stingere a incendiilor;
- (vi) zboruri anterioare sau ulterioare unui zbor umanitar, medical sau de stingere a incendiilor, cu condiția ca astfel de zboruri să fi fost efectuate cu aceeași aeronavă și să fi fost necesare pentru îndeplinirea activităților umanitare, medicale sau de stingere a incendiilor aferente sau pentru re poziționarea aeronavei după îndeplinirea activităților respective în vederea următoarei sale activități.

(7) Până la intrarea în vigoare a unui act legislativ de modificare a prezentei directive în ceea ce privește contribuția sectorului aviației la obiectivul Uniunii de reducere a emisiilor la nivelul întregii economii și de punere în aplicare în mod corespunzător a unei măsuri globale bazate pe piață și în cazul în care perioada de transpunere a unui astfel de act legislativ nu a expirat până la 30 noiembrie 2023, iar factorul de creștere sectorială (SGF) pentru emisiile din 2022, care urmează să fie publicat de OACI, este egal cu zero, statele membre notifică operatorilor de aeronave, până la 30 noiembrie 2023, faptul că, pentru anul 2022, cerințele lor de compensare, în înțelesul punctului 3.2.1 din standardele și practicile recomandate pentru CORSIA ale OACI, sunt egale cu zero.

▼ M9*Articolul 13***Valabilitatea certificatelor**

CertIFICATELE emise începând cu 1 ianuarie 2013 sunt valabile o perioadă nelimitată. Certificatele emise începând cu 1 ianuarie 2021 includ o mențiune care indică în ce perioadă de zece ani, începând cu 1 ianuarie 2021, au fost eliberate și sunt valabile pentru emisiile generate începând cu primul an din perioada respectivă.

▼ M4*Articolul 14***Monitorizarea și raportarea emisiilor****▼ M9**

- (1) Comisia adoptă acte de punere în aplicare privind modalitățile detaliate de monitorizare și raportare a emisiilor și, după caz, a datelor aferente activităților enumerate în anexa I, de monitorizare și

⁽¹⁾ Regulamentul delegat (UE) 2019/1603 al Comisiei din 18 iulie 2019 de completare a Directivei 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește măsurile adoptate de Organizația Aviației Civile Internaționale pentru monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor generate de aviație în scopul punerii în aplicare a unei măsuri globale bazate pe piață (JO L 250, 30.9.2019, p. 10).

▼ **M9**

raportare a datelor tonă-kilometru în sensul unei cereri depuse în temeiul articolului 3e sau 3f, care se bazează pe principiile de monitorizare și raportare prezentate în anexa IV și pe cerințele stabilite la alineatul (2) de la prezentul articol. Actele de punere în aplicare respective precizează, de asemenea, potențialul de încălzire globală al fiecărui gaz cu efect de seră în cerințele pentru monitorizarea și raportarea emisiilor pentru gazul respectiv.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 22a alineatul (2).

▼ **M4**

(2) ►**M9** Actele ◀ menționate la alineatul (1) țin seama de datele științifice cele mai exacte și actualizate care sunt disponibile, în special de datele IPCC, și pot include, de asemenea, dispoziții care îi obligă pe operatori să raporteze emisiile aferente producerii de bunuri fabricate de industriile mari consumatoare de energie care pot fi expuse concurenței internaționale. De asemenea, ►**M9** actele ◀ în cauză pot să prevadă verificarea independentă a acestor informații.

Aceste cerințe pot include raportarea emisiilor provenite din producerea de energie electrică aflate sub incidența ►**M9** EU ETS ◀ și legate de producerea unor astfel de bunuri.

(3) Statele membre se asigură că fiecare operator al unei instalații sau un operator de aeronave monitorizează și raportează autorității competente emisiile instalației în cauză produse pe parcursul fiecărui an calendaristic sau, de la 1 ianuarie 2010, ale aeronavei al cărui operator este, după încheierea anului respectiv, în conformitate cu ►**M9** actele ◀ menționate la alineatul (1).

(4) ►**M9** Actele ◀ menționate la alineatul (1) pot include cerințe cu privire la utilizarea unor sisteme automate și a unor formate de schimb de date pentru a armoniza comunicarea dintre operator, verificator și autoritățile competente în ceea ce privește planul de monitorizare, raportul anual privind emisiile și activitățile de verificare.

▼ **M2***Articolul 15*▼ **M4****Verificare și acreditare**▼ **M2**

Statele membre se asigură că rapoartele prezentate de operatori și de operatorii de aeronave în temeiul articolului 14 alineatul (3) sunt verificate în conformitate cu criteriile prevăzute în anexa V și cu orice norme detaliate adoptate de Comisie în conformitate cu prezentul articol și că autoritatea competentă este informată în acest sens.

Statele membre se asigură că un operator sau un operator de aeronave al cărui raport nu a fost considerat satisfăcător în urma verificării efectuate în conformitate cu criteriile prevăzute în anexa V și cu orice norme detaliate adoptate de Comisie în conformitate cu prezentul articol până la data de 31 martie a fiecărui an pentru emisiile din anul anterior nu mai poate transfera cote decât după ce un raport al operatorului sau al operatorului de aeronave în cauză este declarat satisfăcător în urma verificării.

▼ **M9**

Comisia adoptă acte de punere în aplicare privind verificarea rapoartelor referitoare la emisii pe baza principiilor menționate în anexa V și privind acreditarea și supravegherea verificatorilor. Comisia poate adopta și acte de punere în aplicare privind verificarea rapoartelor

▼ M9

prezentate de operatorii de aeronave în temeiul articolului 14 alineatul (3) și a cererilor depuse în temeiul articolelor 3e și 3f, inclusiv privind procedurile de verificare care trebuie să fie utilizate de verificatori. Aceasta precizează condițiile de acreditare și retragere a acreditărilor, precum și de recunoaștere reciprocă și evaluare colegială a organismelor de acreditare, după caz.

Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 22a alineatul (2).

▼ M4*Articolul 15a***Dezvăluirea informațiilor și secretul profesional**

Statele membre și Comisia se asigură că toate deciziile și rapoartele referitoare la cantitatea și alocarea cotelor și la monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor sunt dezvăluite imediat, în mod organizat, astfel încât să se garanteze accesul nediscriminatoriu la aceste informații.

Informațiile care fac obiectul secretului profesional nu pot fi dezvăluite niciunei alte persoane sau autorități, cu excepția cazului în care acest lucru este prevăzut de actele cu putere de lege și de normele administrative în vigoare.

▼ B*Articolul 16***Sancțiuni**

(1) Statele membre stabilesc normele referitoare la sancțiunile aplicabile în cazul în care sunt încălcate dispozițiile de drept intern adoptate în temeiul prezentei directive și iau măsurile necesare pentru a asigura aplicarea acestor norme. Sancțiunile prevăzute trebuie să fie eficiente, proporționale și cu efect de descurajare. Statele membre notifică aceste dispoziții Comisiei ► M2 — ◀ precum și, fără întârziere, orice modificare ulterioară a acestora.

▼ M2

(2) Statele membre asigură publicarea numelor operatorilor și ale operatorilor de aeronave care încalcă cerințele privind restituirea unui număr suficient de cote în temeiul prezentei directive.

(3) Statele membre se asigură că oricărui operator sau operator de aeronave care nu restituie, până la data de 30 aprilie a fiecărui an, cote suficiente pentru a-și acoperi emisiile din anul anterior i se aplică o penalitate pentru exces de emisii. Penalitatea pentru exces de emisii este de 100 EUR pentru fiecare tonă de dioxid de carbon echivalent emisă pentru care operatorul sau operatorul de aeronave nu a restituit cotele. Plata penalității pentru exces de emisii nu exonerează operatorul sau operatorul de aeronave de obligația de a restitui un număr de cote egal cu depășirea respectivă de emisii, la restituirea cotelor pentru următorul an calendaristic.

▼ M4

(4) Amenda pentru depășirea nivelului de emisii aferent cotelor emise începând cu 1 ianuarie 2013 crește în conformitate cu indicele european al prețurilor de consum.

▼ M2

(5) În cazul în care un operator de aeronave nu respectă cerințele prezentei directive și nu s-a putut asigura respectarea acestor cerințe prin alte măsuri de punere în executare, statul său membru de administrare poate solicita Comisiei să decidă impunerea unei interdicții de operare operatorului de aeronave respectiv.

▼ M2

(6) Orice cerere a unui stat membru de administrare în conformitate cu alineatul (5) include:

- (a) dovada neîndeplinirii de către operatorul de aeronave a obligațiilor care îi revin în temeiul prezentei directive;
- (b) detalii privind măsurile de punere în executare întreprinse de către statul membru respectiv;
- (c) o justificare a impunerii interdicției de operare la nivel comunitar; precum și
- (d) o recomandare privind domeniul de aplicare al unei interdicții de operare la nivel comunitar și orice condiții care ar trebui să se aplice.

(7) În cazurile în care solicitările menționate la alineatul (5) sunt adresate Comisiei, Comisia informează celelalte state membre prin intermediul reprezentanților lor în comitetul menționat la articolul 23 alineatul (1) în conformitate cu procedurile prevăzute în regulamentul de procedură al comitetului.

(8) Adoptarea unei decizii ca urmare a unei cereri în temeiul alineatului (5) este precedată, după caz și dacă este posibil, de consultări cu autoritățile responsabile de supravegherea reglementară a operatorului de aeronave în cauză. În măsura posibilului, consultările sunt organizate în comun de către Comisie și statele membre.

(9) Atunci când Comisia analizează dacă să adopte o decizie ca urmare a unei cereri în temeiul alineatului (5), aceasta comunică operatorului de aeronave în cauză elementele de fapt esențiale și considerentele care au stat la baza deciziei sale. Operatorului de aeronave în cauză i se dă posibilitatea de a prezenta Comisiei observații în scris, în termen de 10 zile lucrătoare de la data comunicării.

(10) La solicitarea unui stat membru, Comisia poate adopta o decizie de impunere a unei interdicții de operare operatorului de aeronave în cauză, în conformitate cu ►**M9** procedura de examinare menționată la articolul 22a alineatul (2) ◀.

(11) Fiecare stat membru pune în aplicare pe teritoriul propriu toate deciziile adoptate în temeiul alineatului (10). Acestea informează Comisia cu privire la toate măsurile întreprinse pentru punerea în aplicare a deciziilor respective.

▼ M9

(12) Comisia adoptă acte de punere în aplicare privind normele detaliate cu privire la procedurile menționate la prezentul articol. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 22a alineatul (2).

▼ M1*Articolul 17***Accesul la informații**

În conformitate cu Directiva 2003/4/CE, se pun la dispoziția publicului deciziile privind alocarea de cote, informațiile privind activitățile bazate pe proiecte la care un stat membru participă sau permite entităților publice sau private să participe și rapoartele privind emisiile cerute în conformitate cu permisul de emisii de gaze cu efect de seră și care sunt deținute de autoritatea competentă.

▼B*Articolul 18***Autoritatea competentă**

Statele membre iau măsurile administrative adecvate, inclusiv desemnarea autorității sau a autorităților competente adecvate, pentru aplicarea normelor prevăzute de prezenta directivă. În cazul în care sunt desemnate mai multe autorități competente, activitatea acestor autorități întreprinsă în conformitate cu prezenta directivă trebuie coordonată.

▼M1

Statele membre asigură în special coordonarea între interlocutorul lor desemnat pentru aprobarea activităților bazate pe proiecte în temeiul articolului 6 alineatul (1) litera (a) din Protocolul de la Kyoto și autoritatea lor națională desemnată pentru punerea în aplicare a articolului 12 din Protocolul de la Kyoto, care sunt desemnate în conformitate cu deciziile ulterioare adoptate în temeiul CCONUSC sau al Protocolului de la Kyoto.

▼M2*Articolul 18a***Statul membru de administrare**

(1) Pentru un operator de aeronave, statul membru de administrare este:

- (a) în cazul unui operator de aeronave cu o licență de operare valabilă, acordată de un stat membru în conformitate cu dispozițiile Regulamentului (CEE) nr. 2407/92 al Consiliului din 23 iulie 1992 privind licențele transportatorilor aerieni⁽¹⁾, statul membru care a acordat licența de operare operatorului în cauză; și
- (b) în toate celelalte cazuri, statul membru cu cele mai multe emisii estimate atribuite aviației, provenite de la zborurile efectuate de operatorul de aeronave respectiv în anul de referință.

(2) În cazul în care, în primii doi ani ai oricăreia dintre perioadele menționate la articolul 3c, niciuna dintre emisiile din aviație rezultate din zborurile efectuate de către un operator de aeronave care se încadrează la alineatul (1) litera (b) din prezentul articol nu se atribuie statului său membru de administrare, operatorul de aeronave este transferat unui alt stat membru de administrare pentru perioada următoare. Noul stat membru de administrare este statul membru cu cantitatea cea mai mare de emisii estimate atribuite aviației provenind din zborurile efectuate de către respectivul operator de aeronave în cursul primilor doi ani ai perioadei anterioare.

(3) Pe baza celor mai fiabile informații disponibile, Comisia:

- (a) publică, înainte de 1 februarie 2009, o listă a operatorilor de aeronave care au efectuat o activitate de aviație menționată în anexa I la 1 ianuarie 2006 sau după această dată, specificând statul membru de administrare pentru fiecare operator de aeronave, în conformitate cu alineatul (1); și

⁽¹⁾ JO L 240, 24.8.1992, p. 1.

▼ M2

(b) actualizează această listă, înainte de data de 1 februarie a fiecărui an ulterior, pentru a include operatorii de aeronave care au întreprins ulterior o activitate de aviație menționată în anexa I.

(4) În conformitate cu ► **M9** procedura de examinare menționată la articolul 22a alineatul (2) ◀, Comisia poate elabora orientări privind administrarea operatorilor de aeronave, în temeiul prezentei directive, de către statele membre de administrare.

(5) În sensul alineatului (1), „an de referință” înseamnă, în ceea ce privește un operator de aeronave care a început să își desfășoare activitatea în ► **M9** Uniune ◀ după 1 ianuarie 2006, primul an calendaristic de funcționare; în toate celelalte cazuri, înseamnă anul calendaristic care a început la 1 ianuarie 2006.

*Articolul 18b***Asistență din partea Eurocontrol**

Pentru a-și îndeplini obligațiile care îi revin în temeiul articolului 3c alineatul (4) și articolului 18a, Comisia poate solicita asistența Eurocontrol sau a unei alte organizații relevante și poate încheia, în acest scop, orice acorduri corespunzătoare cu organizațiile în cauză.

▼ B*Articolul 19***Registre****▼ M4**

(1) Cotele emise începând cu 1 ianuarie 2012 sunt înregistrate în registrul comunitar în vederea executării proceselor referitoare la menținerea conturilor de depozit deschise în statul membru și la alocarea, restituirea și anularea cotelor în conformitate cu ► **M9** actele ◀ menționate la alineatul (3).

Fiecare stat membru trebuie să fie în măsură să realizeze executarea operațiilor autorizate în temeiul UNFCCC sau al Protocolului de la Kyoto.

▼ B

(2) Orice persoană poate deține cote. Registrul este accesibil publicului și conține evidențe separate în care sunt menționate cotele deținute de fiecare persoană pentru care sau de la care sunt emise sau transferate cote.

▼ M9

(3) Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a completa prezenta directivă prin stabilirea tuturor cerințelor necesare privind registrul Uniunii pentru perioada de comercializare care începe la 1 ianuarie 2013 și pentru perioadele ulterioare, sub forma bazelor de date electronice standardizate care conțin elemente de date comune folosite la urmărirea emiterii, deținerii, transferului și anulării certificatelor, după caz, și pentru a prevedea dispoziții referitoare la accesul publicului și la confidențialitate, după caz. Actele delegate respective includ, de asemenea, dispoziții pentru a introduce norme privind recunoașterea reciprocă a certificatelor în acordurile de conectare a sistemelor de comercializare a certificatelor de emisii.

▼ M4

(4) ► **M9** Actele ◀ menționate la alineatul (3) prevăd modalitățile adecvate pentru ca registrul comunitar să poată efectua tranzacții și alte operațiuni necesare pentru aplicarea procedurilor menționate la

▼M4

articolul 25 alineatul (1b). ►**M9** Actele ◀ în cauză includ, de asemenea, procesele legate de gestionarea schimbării și incidentelor în cadrul registrului comunitar, în ceea ce privește chestiunile menționate la alineatul (1) din prezentul articol. Acestea prevăd modalitățile adecvate prin care registrul comunitar să asigure că inițiativele statelor membre legate de măsurile privind îmbunătățirea eficienței, gestionarea costurilor administrative și controlul calității sunt realizabile.

▼B*Articolul 20***Administratorul central**

(1) Comisia desemnează un administrator central care păstrează un registru independent privind tranzacțiile în care înregistrează emiterea, transferul și anularea cotelor.

(2) Administratorul central efectuează un control automatizat asupra fiecărei tranzacții din registre prin intermediul registrului independent privind tranzacțiile pentru a se asigura că nu există neregularități legate de emiterea, transferul și anularea cotelor.

(3) În cazul în care în urma controlului automatizat sunt identificate neregularități, administratorul central informează statul membru sau statele membre în cauză, care nu înregistrează tranzacțiile respective și nici alte tranzacții ulterioare legate de cotele în cauză până la remedierea neregularităților.

*Articolul 21***Raportarea de către statele membre**

(1) În fiecare an, statele membre prezintă Comisiei un raport cu privire la aplicarea prezentei directive. ►**M4** Raportul respectiv acordă o atenție specială modalităților privind alocarea cotelor, funcționarea registrelor, precum și executarea măsurilor de punere în aplicare legate de monitorizarea și raportarea emisiilor, de verificare și de acreditare, de aspecte referitoare la respectarea prezentei directive și, după caz, legate de regimul fiscal aplicat cotelor. ◀ Primul raport este trimis Comisiei până la 30 iunie 2005. ►**M9** Raportul se întocmește pe baza unui chestionar sau a unei scheme adoptate de Comisie sub formă de acte de punere în aplicare. Actele de punere în aplicare respective se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 22a alineatul (2). ◀ Chestionarul sau planul sunt trimise statelor membre cu cel puțin șase luni înainte de termenul prevăzut pentru prezentarea primului raport.

(2) Pe baza rapoartelor menționate la alineatul (1), Comisia publică un raport privind aplicarea prezentei directive în termen de trei luni de la primirea rapoartelor de la statele membre.

▼M4

(3) Comisia organizează un schimb de informații între autoritățile competente din statele membre cu privire la evoluțiile legate de alocarea cotelor, de folosirea ERU și CER în ►**M9** EU ETS ◀, de funcționarea registrelor, de monitorizare, raportare, verificare și acreditare, de tehnologia informațiilor, precum și de respectarea prezentei directive.

▼ **M9**

(4) O dată la trei ani, raportul menționat la alineatul (1) acordă, de asemenea, o atenție deosebită măsurilor echivalente adoptate pentru instalațiile de mici dimensiuni excluse din EU ETS. Măsurile echivalente adoptate pentru instalațiile de mici dimensiuni se iau de asemenea în considerare în schimbul de informații menționat la alineatul (3).

▼ **M1***Articolul 21a***Contribuții la activitățile de consolidare a capacităților**

În conformitate cu CCONUSC, cu Protocolul de la Kyoto și cu orice decizie de aplicare ulterioară, Comisia și statele membre contribuie la activitățile de consolidare a capacităților țărilor în curs de dezvoltare și ale țărilor cu economie în tranziție pentru a le ajuta să profite din plin de AC și MDP într-un mod care să le susțină strategiile de dezvoltare durabilă și să încurajeze entitățile să se angajeze în elaborarea și punerea în aplicare de proiecte AC și MDP.

▼ **M9***Articolul 22***Modificări aduse anexelor**

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a modifica anexele la prezenta directivă, după caz, cu excepția anexelor I, IIa și IIb, având în vedere rapoartele prevăzute la articolul 21 și experiența aplicării prezentei directive. Anexele IV și V pot fi modificate pentru a se îmbunătăți monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor.

*Articolul 22a***Procedura comitetului**

(1) Comisia este asistată de Comitetul privind schimbările climatice, înființat prin articolul 26 din Regulamentul (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾. Respectivul comitet este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁽²⁾.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

În cazul în care comitetul nu emite un aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 525/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 mai 2013 privind un mecanism de monitorizare și de raportare a emisiilor de gaze cu efect de seră, precum și de raportare, la nivel național și al Uniunii, a altor informații relevante pentru schimbările climatice și de abrogare a Deciziei nr. 280/2004/CE (JO L 165, 18.6.2013, p. 13).

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

▼ **M9***Articolul 23***Exercitarea delegării de competențe**

(1) Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Se conferă Comisiei competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 3d alineatul (3), articolul 10 alineatul (4), articolul 10a alineatele (1) și (8), articolul 10b alineatul (5), articolul 19 alineatul (3), articolul 22, articolul 24 alineatul (3), articolul 24a alineatul (1), articolul 25a alineatul (1) și articolul 28c pe o perioadă nedeterminată începând cu 8 aprilie 2018.

(3) Delegarea de competență menționată la articolul 3d alineatul (3), articolul 10 alineatul (4), articolul 10a alineatele (1) și (8), articolul 10b alineatul (5), articolul 19 alineatul (3), articolul 22, articolul 24 alineatul (3), articolul 24a alineatul (1), articolul 25a alineatul (1) și articolul 28c poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare⁽¹⁾.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 3d alineatul (3), al articolului 10 alineatul (4), al articolului 10a alineatele (1) și (8), al articolului 10b alineatul (5), al articolului 19 alineatul (3), al articolului 22, al articolului 24 alineatul (3), al articolului 24a alineatul (1), al articolului 25a alineatul (1) și al articolului 28c intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea actului respectiv Parlamentului European și Consiliului sau în cazul în care, înainte de expirarea termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecțiuni. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

▼ **M4***Articolul 24***Proceduri pentru includerea unilaterală a unor tipuri suplimentare de activități și gaze**▼ **M9**

(1) Începând cu 2008, statele membre pot pune în aplicare comercializarea certificatelor de emisii în conformitate cu prezenta directivă pentru activitățile și gazele cu efect de seră care nu sunt enumerate în anexa I, ținând seama de toate criteriile relevante, în special de efectele asupra pieței interne, de denaturările potențiale ale concurenței, de integritatea de mediu a EU ETS și de fiabilitatea sistemului de monitorizare și de raportare planificat, cu condiția ca includerea acestor activități și gaze cu efect de seră să fie aprobată de Comisie, în conformitate cu actele delegate pe care Comisia este împuternicită să le adopte în conformitate cu articolul 23.

⁽¹⁾ JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

▼ **M4**

(2) Atunci când se aprobă includerea suplimentară a unor activități și tipuri de gaze, Comisia poate autoriza simultan emiterea de cote suplimentare și autoriza și alte state membre să includă respectivele activități și tipuri suplimentare de gaze.

(3) La inițiativa Comisiei sau la cererea unui stat membru, pot fi adoptate ►**M9** acte ◀ privind monitorizarea și raportarea emisiilor legate de activități, instalații și gaze cu efect de seră care nu sunt enumerate sub forma unei combinații în anexa I, în cazul în care monitorizarea și raportarea acestor emisii pot fi realizate cu suficientă acuratețe.

▼ **M9**

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a completa prezenta directivă în acest sens.

▼ **M4***Articolul 24a***Norme armonizate privind proiectele care generează reduceri ale emisiilor**▼ **M9**

(1) Pe lângă includerile prevăzute la articolul 24, Comisia poate adopta măsuri de emisie a certificatelor sau a creditelor pentru proiecte gestionate de statele membre care reduc emisiile de gaze cu efect de seră care nu intră sub incidența EU ETS.

Astfel de măsuri trebuie să fie conforme cu actele adoptate în temeiul fostului articol 11b alineatul (7) astfel cum sunt în vigoare înainte de 8 aprilie 2018. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a completa prezenta directivă prin stabilirea procedurii care trebuie urmată.

▼ **M4**

Măsurile respective nu trebuie să antreneze o dublă contabilizare a reducerilor de emisii sau să afecteze adoptarea altor măsuri de politică vizând reducerea emisiilor care nu intră sub incidența ►**M9** EU ETS ◀. Se adoptă măsuri numai în cazul în care nu este posibilă includerea în conformitate cu articolul 24, iar următoarea revizuire a ►**M9** EU ETS ◀ ia în considerare armonizarea includerii acestor emisii pe întreg teritoriul ►**M9** Uniunii ◀.

▼ **M9**

▼ **M4**

(3) Un stat membru poate refuza emiterea de cote sau de credite pentru anumite tipuri de proiecte care reduc emisiile de gaze cu efect de seră pe teritoriul său.

Astfel de proiecte vor fi executate pe baza acordului statului membru în care se desfășoară proiectul.

▼ **B***Articolul 25***Legătura cu alte sisteme de comercializare a drepturilor de emisie de gaze cu efect de seră**

(1) Este necesar să fie încheiate acorduri cu țările terțe enumerate în anexa B la Protocolul de la Kyoto care au ratificat protocolul pentru a asigura recunoașterea reciprocă a cotelor în ►**M9** EU ETS ◀ și în alte sisteme de comercializare a drepturilor de emisie de gaze cu efect de seră în conformitate cu normele prevăzute la articolul 300 din tratat.

▼ **M4**

(1a) Se pot încheia acorduri pentru a permite recunoașterea reciprocă a cotelor între ► **M9** EU ETS ◀ și alte sisteme obligatorii compatibile de comercializare a drepturilor de emisie de gaze cu efect de seră care stabilesc plafoane absolute pentru emisii, existente în alte țări sau unități administrative subfederale sau regionale.

(1b) Se pot încheia înțelegeri fără caracter obligatoriu cu terțe țări sau unități administrative subfederale sau regionale, pentru a asigura coordonarea administrativă și tehnică în ceea ce privește cotele din cadrul ► **M9** EU ETS ◀ sau din cadrul altor sisteme obligatorii de comercializare a drepturilor de emisie care stabilesc plafoane absolute pentru emisii.

▼ **M9**▼ **M2***Articolul 25a***Măsuri adoptate de țările terțe pentru a reduce impactul aviației asupra schimbărilor climatice**

(1) ► **M9** În cazul în care o țară terță adoptă măsuri de reducere a impactului pe care îl au asupra schimbărilor climatice zborurile care decolează din țara terță în cauză și aterizează pe teritoriul Uniunii, Comisia, după consultarea țării terțe respective, precum și a statelor membre în cadrul comitetului menționat la articolul 22a alineatul (1), analizează opțiunile disponibile pentru a asigura o interacțiune optimă între EU ETS și măsurile dispuse de țara în cauză.

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a modifica anexa I la prezenta directivă cu scopul de a exclude zborurile care sosesc din țara terță în cauză din activitățile de aviație enumerate în anexa I sau de a efectua orice altă modificare la lista activităților de aviație din anexa I, cu excepția modificărilor legate de domeniul de aplicare, care sunt impuse de un acord încheiat în temeiul articolului 218 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene. ◀

Comisia poate propune Parlamentului European și Consiliului oricare alte modificări la prezenta directivă.

După caz, Comisia poate face recomandări Consiliului în conformitate cu articolul 300 alineatul (1) din tratat privind începerea negocierilor în vederea încheierii unui acord cu țara terță în cauză.

(2) ► **M9** Uniunea ◀ și statele membre continuă să depună eforturi pentru a se ajunge la un acord cu privire la măsurile globale de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră provenind din aviație. Din perspectiva unui astfel de acord, Comisia analizează dacă sunt necesare modificări la prezenta directivă, luând în considerare că aceasta se aplică operatorilor de aeronave.

▼ **B***Articolul 26***Modificarea Directivei 96/61/CE**

La articolul 9 alineatul (3) din Directiva 96/91/CE se adaugă următoarele paragrafe:

„În cazul în care emisiile de gaz cu efect de seră dintr-o instalație sunt specificate în anexa I la Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră

▼B

în cadrul Comunității și de modificare a Directivei 96/61/CE a Consiliului (*) în legătură cu o activitate desfășurată în instalația respectivă, permisul include o valoare limită pentru emisii directe de astfel de gaz numai în cazul în care este necesar să se garanteze că nu este provocată o poluare locală semnificativă.

Pentru activitățile enumerate în anexa I la Directiva 2003/87/CE, statele membre pot opta să nu impună cerințele privind randamentul energetic pentru unitățile de ardere sau pentru alte unități care emit dioxid de carbon la fața locului.

După caz, autoritățile competente modifică permisul în mod adecvat.

Cele trei paragrafe precedente nu se aplică instalațiilor care sunt excluse temporar din sistemul de comercializare a cotelor de emisie de gaze cu efect de seră din cadrul Comunității în conformitate cu articolul 27 din Directiva 2003/87/CE.

(*) JO L 275, 25.10.2003, p. 32.”

▼M4*Articolul 27***Excluderea instalațiilor mici care fac obiectul unor măsuri echivalente**

(1) În urma consultărilor cu operatorul, statele membre pot exclude din ►M9 EU ETS ◀ instalațiile ale căror emisii raportate autorității competente în fiecare dintre ultimii trei ani precedenți notificării efectuate în conformitate cu litera (a), sunt inferioare a 25 000 de tone de dioxid de carbon echivalent și, în cazul în care au loc activități de ardere, au o putere termică nominală mai mică de 35 MW, excluzând emisiile provenite de la biomasă, și care fac obiectul unor măsuri de natură să permită realizarea unei contribuții echivalente la reducerile de emisii, în cazul în care statul membru în cauză îndeplinește următoarele condiții:

- (a) notifică fiecare instalație de acest tip Comisiei, precizând măsurile echivalente aplicabile instalației care va realiza o contribuție echivalentă la reducerile de emisii, care se aplică, înainte de data la care trebuie să fie înaintată lista instalațiilor în conformitate cu prevederile articolului 11 alineatul (1) și cel târziu la data la care lista este înaintată Comisiei;
- (b) confirmă că se aplică proceduri de monitorizare pentru a se evalua dacă vreuna dintre aceste instalații emite mai mult de 25 000 de tone de dioxid de carbon echivalent, excluzând emisiile provenite de la biomasă, în cursul unui an calendaristic; statele membre pot permite măsuri simplificate de monitorizare, raportare și verificare privind instalațiile ale căror emisii medii anuale verificate între 2008 și 2010 se situează sub 5 000 de tone pe an, în conformitate cu articolul 14;
- (c) confirmă că o instalație este reintrodusă în sistem în cazul în care emite mai mult de 25 000 de tone de dioxid de carbon echivalent, excluzând emisiile provenite de la biomasă, în cursul unui an calendaristic, sau în cazul în care nu se mai aplică măsurile corespunzătoare instalației care va realiza o contribuție echivalentă la reducerile de emisii;
- (d) publică informațiile menționate la literele (a), (b) și (c) în vederea unei consultări publice.

Spitalele pot fi, de asemenea, excluse dacă adoptă măsuri echivalente.

▼ **M4**

(2) În cazul în care, după expirarea unei perioade de trei luni de la data notificării publice, Comisia nu prezintă obiecții în termen de șase luni, excluderea se consideră acceptată.

În urma restituirii cotelor aferente perioadei în care o instalație se află în ► **M9** EU ETS ◀, instalația respectivă este exclusă din sistem, iar statul membru nu mai emite alte cote gratuite pentru instalația respectivă în conformitate cu articolul 10a.

(3) Atunci când o instalație este reintrodusă în ► **M9** EU ETS ◀ în conformitate cu alineatul (1) litera (c), cotele emise în conformitate cu articolul 10a se acordă începând cu anul în care are loc reintroducerea. În conformitate cu articolul 10 alineatul (2), cotele emise acestor instalații se scad din cantitatea care urmează a fi licitată de către statul membru în care este amplasată instalația.

▼ **M9**

Orice astfel de instalație rămâne în EU ETS pentru restul perioadei menționate la articolul 11 alineatul (1) pe parcursul căreia a fost reintrodusă.

▼ **M4**

(4) Pentru instalațiile care nu au fost incluse în ► **M9** EU ETS ◀ în perioada 2008-2012, se pot aplica cerințe simplificate de monitorizare, raportare și verificare pentru stabilirea emisiilor în cei trei ani precedenți notificării prevăzute la alineatul (1) litera (a).

▼ **M9***Articolul 27a***Excluderea opțională a instalațiilor care emit mai puțin de 2 500 de tone**

(1) Statele membre pot exclude din EU ETS instalațiile ale căror emisii raportate autorității competente ale statului membru în cauză în fiecare dintre ultimii trei ani precedenți notificării efectuate în conformitate cu litera (a) sunt sub 2 500 de tone de dioxid de carbon echivalent, fără a ține cont de emisiile provenite de la biomasă, dacă statul membru în cauză:

- (a) notifică fiecare instalație de acest tip Comisiei, înainte de data la care trebuie să fie transmisă lista instalațiilor în temeiul articolului 11 alineatul (1) sau cel târziu la data la care respectiva listă este transmisă Comisiei;
- (b) confirmă că se aplică proceduri simplificate de monitorizare pentru a se evalua dacă vreuna dintre aceste instalații emite cel puțin 2 500 de tone de dioxid de carbon echivalent, fără a ține cont de emisiile provenite de la biomasă, în orice an calendaristic;
- (c) confirmă că orice instalație care emite cel puțin 2 500 de tone de dioxid de carbon echivalent, fără a ține cont de emisiile provenite de la biomasă, în orice an calendaristic, se reintroduce în EU-ETS; și

▼ **M9**

- (d) pune la dispoziția publicului informațiile menționate la literele (a), (b) și (c).

(2) Atunci când o instalație este reintrodusă în EU ETS în conformitate cu alineatul (1) litera (c) de la prezentul articol, orice certificat alocat în temeiul articolului 10a se acordă începând cu anul în care are loc reintroducerea. Certificatele alocate unei astfel de instalații se scad din cantitatea care urmează a fi scoasă la licitație în temeiul articolului 10 alineatul (2) de către statul membru în care se află instalația.

(3) De asemenea, statele membre pot exclude din EU ETS generatoarele de rezervă care nu funcționează mai mult de 300 de ore pe an în fiecare dintre ultimii trei ani precedenți notificării efectuate în conformitate cu alineatul (1) litera (a), în aceleași condiții ca cele prevăzute la alineatele (1) și (2).

▼ **M4***Articolul 28*

Ajustări aplicabile în cazul aprobării de către ►M9 Uniune ◄ a unui acord internațional privind schimbările climatice

(1) În termen de trei luni de la semnarea, de către ►M9 Uniune ◄, a unui acord internațional privind schimbările climatice care prevede ca obiectiv pentru 2020 reduceri obligatorii ale emisiilor de gaze cu efect de seră cu peste 20 % în comparație cu nivelul anului 1990, astfel cum rezultă din angajamentul de reducere a emisiilor cu 30 % aprobat de Consiliul European din martie 2007, Comisia prezintă un raport care evaluează, în special, următoarele elemente:

- (a) natura măsurilor convenite în cadrul negocierilor internaționale, precum și angajamentele asumate de alte țări dezvoltate de a reduce emisiile într-o proporție comparabilă cu cea asumată de ►M9 Uniune ◄ și angajamentele asumate de țările în curs de dezvoltare mai avansate din punct de vedere economic de a-și aduce o contribuție corespunzătoare, în funcție de propriile responsabilități și posibilități;
- (b) implicațiile acordului internațional privind schimbările climatice și, prin urmare, opțiunile necesare la nivelul ►M9 Uniunii ◄ pentru îndeplinirea, în mod echilibrat, transparent și echitabil, a obiectivului de reducere cu 30 % a emisiilor, ținându-se seama de activitatea desfășurată în prima perioadă de angajament în conformitate cu Protocolul de la Kyoto;
- (c) competitivitatea sectoarelor industriei de prelucrare din cadrul ►M9 Uniunii ◄ în contextul riscurilor pe care le prezintă relocarea emisiilor de dioxid de carbon;
- (d) impactul acordului internațional privind schimbările climatice asupra altor sectoare ale economiei ►M9 Uniunii ◄;
- (e) impactul asupra sectorului agricol din ►M9 Uniune ◄, inclusiv riscurile de relocare a emisiilor de dioxid de carbon;
- (f) modalitățile corespunzătoare de includere a emisiilor și a absorbției rezultate din exploatarea terenurilor, din schimbarea destinației terenurilor și din silvicultură în ►M9 Uniune ◄;

▼ M4

- (g) împădurirea, reîmpădurirea și evitarea defrișărilor și a degradării pădurilor în țări terțe, în cazul instituirii unui sistem recunoscut la nivel internațional în acest context;
- (h) necesitatea unor politici și măsuri comunitare suplimentare, în vederea îndeplinirii angajamentelor de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră asumate de ► **M9** Uniune ◀ și de statele membre.

(2) Pe baza raportului menționat la alineatul (1), Comisia prezintă, dacă este cazul, Parlamentului European și Consiliului o propunere legislativă de modificare a prezentei directive, în conformitate cu alineatul (1), în vederea intrării în vigoare a directivei de modificare odată cu aprobarea de către ► **M9** Uniune ◀ a acordului internațional privind schimbările climatice, precum și în vederea îndeplinirii angajamentului de reducere a emisiilor care urmează să fie pus în aplicare în temeiul acordului respectiv.

Propunerea respectivă se bazează pe principiile transparenței, al eficienței economice și din punct de vedere al costurilor, al echității și solidarității în repartizarea eforturilor între statele membre.

(3) Propunerea permite operatorilor să utilizeze, în plus față de creditele prevăzute prin prezenta directivă, creditele CER, ERU sau alte credite aprobate provenind din țări terțe care au ratificat acordul internațional privind schimbările climatice.

(4) Propunerea include, de asemenea, după caz, orice alte măsuri necesare pentru a contribui la realizarea, în mod transparent, echilibrat și echitabil, a reducerilor obligatorii în conformitate cu alineatul (1) și, în special, măsuri de aplicare pentru a permite operatorilor să utilizeze în ► **M9** EU ETS ◀ tipuri de credite de proiect suplimentare față de cele menționate la articolul 11a alineatele (2)-(5) sau să utilizeze alte mecanisme create în temeiul acordului internațional privind schimbările climatice, după caz.

(5) Până la intrarea în vigoare a acordului internațional privind schimbările climatice, propunerea include măsurile suspensive și tranzitorii corespunzătoare.

▼ M6*Articolul 28a***▼ M8**

Derogări aplicabile înainte de punerea în aplicare a măsurii globale bazate pe piață a OACI

▼ M6

(1) Prin derogare de la articolul 12 alineatul (2a), de la articolul 14 alineatul (3) și de la articolul 16, statele membre consideră că cerințele stabilite la dispozițiile respective sunt îndeplinite și nu iau măsuri împotriva operatorilor de aeronave în ceea ce privește:

▼ M8

(a) toate emisiile generate de zborurile înspre și dinspre aerodromurile situate în țările din afara SEE în fiecare an calendaristic de la 1 ianuarie 2013 la 31 decembrie 2023, sub rezerva revizuirii menționate la articolul 28b;

▼ M8

- (b) toate emisiile generate de zborurile între un aerodrom situat într-una din regiunile ultraperiferice în sensul articolului 349 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și un aerodrom situat într-o altă regiune a SEE, în fiecare an calendaristic de la 1 ianuarie 2013 la 31 decembrie 2023, sub rezerva revizuirii menționate la articolul 28b.

▼ M6

În sensul articolelor 11a, 12 și 14, emisiile verificate ale altor zboruri decât cele menționate la primul paragraf sunt considerate emisii verificate ale operatorului de aeronave.

▼ M8

- (2) Prin derogare de la articolul 3e și de la articolul 3f, operatorilor de aeronave care beneficiază de derogările prevăzute la alineatul (1) literele (a) și (b) din prezentul articol li se eliberează anual un număr de certificate cu titlu gratuit care se reduce proporțional cu reducerea obligației de restituire a certificatelor prevăzute la literele respective.

Prin derogare de la articolul 3f alineatul (8), certificatele care nu sunt alocate din rezerva specială sunt anulate.

Începând cu 1 ianuarie 2021, numărul de certificate alocate operatorilor de aeronave este condiționat de aplicarea factorului linear menționat la articolul 9, sub rezerva revizuirii menționate la articolul 28b.

În ceea ce privește activitățile din perioada 1 ianuarie 2017-31 decembrie 2023, statele membre publică, înainte de 1 septembrie 2018, numărul de certificate pentru aviație alocate pentru fiecare operator de aeronave.

▼ M6

- (3) Prin derogare de la articolul 3d, statele membre scot la licitație un număr de certificate pentru aviație care se reduce proporțional cu reducerea numărului total de certificate emise.

▼ M8

- (4) Prin derogare de la articolul 3d alineatul (3), numărul de certificate care urmează să fie scoase la licitație de fiecare stat membru pentru perioada 1 ianuarie 2013-31 decembrie 2023 se reduce astfel încât să corespundă părții sale din emisiile generate de activitățile de aviație atribuite pentru zborurile care nu fac obiectul derogărilor prevăzute la alineatul (1) literele (a) și (b) din prezentul articol.

▼ M6

- (5) Prin derogare de la articolul 3g, operatorii de aeronave nu trebuie să prezinte planuri de monitorizare în care să fie prezentate măsurile de monitorizare și raportare a emisiilor legate de zborurile care fac obiectul derogărilor prevăzute la alineatul (1) literele (a) și (b) de la prezentul articol.

▼M8

(6) Prin derogare de la articolele 3g, 12, 15 și 18a, în cazul în care un operator de aeronave generează emisii anuale totale mai mici de 25 000 de tone de CO₂, sau în cazul în care un operator de aeronave are un nivel anual total de emisii mai mic de 3 000 de tone de CO₂ generate de alte zboruri decât cele menționate la alineatul (1) literele (a) și (b) din prezentul articol, se consideră că emisiile acestuia sunt emisii verificate dacă sunt stabilite cu ajutorul instrumentului pentru micii emițători aprobat în temeiul Regulamentului (UE) nr. 606/2010 ⁽¹⁾ al Comisiei și încărcat cu date furnizate de Eurocontrol prin facilitatea sa de sprijin al ETS. Statele membre pot pune în aplicare proceduri simplificate pentru operatorii de aeronave necomerciale atât timp cât astfel de proceduri nu au un grad de acuratețe mai scăzut decât cel oferit de instrumentul pentru micii emițători.

(7) Alineatul (1) din prezentul articol se aplică țărilor cu care s-a ajuns la un acord în temeiul articolului 25 sau 25a, numai în conformitate cu termenii unui astfel de acord.

Articolul 28b

Raportarea și revizuirea de către Comisie privind punerea în aplicare a măsurii globale bazate pe piață a OACI

(1) Înainte de 1 ianuarie 2019 și ulterior în mod periodic, Comisia raportează Parlamentului European și Consiliului privind progresele negocierilor din cadrul OACI de punere în aplicare a măsurii globale bazate pe piață care se va aplica emisiilor începând din 2021, în special cu privire la: (i) instrumentele relevante ale OACI, inclusiv standardele și practicile recomandate; (ii) recomandările aprobate de Consiliul OACI relevante pentru măsura globală bazată pe piață; (iii) înființarea unui registru global; (iv) măsurile naționale adoptate de țările terțe pentru punerea în aplicare a măsurii globale bazate pe piață care se va aplica emisiilor începând din 2021; (v) implicațiile rezervelor depuse de țările terțe; și (vi) alte evoluții relevante și instrumente aplicabile la nivel internațional.

În conformitate cu evaluarea la nivel global a CCONUSC, Comisia prezintă și un raport cu privire la eforturile de a îndeplini obiectivul indicativ pe termen lung al sectorului aviației, de a reduce la jumătate până în 2050 emisiile de CO₂ generate de activitățile de aviație raportat la nivelurile din 2005.

(2) În termen de 12 luni de la adoptarea de către OACI a instrumentelor relevante și înainte ca măsura globală bazată pe piață să devină operațională, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului în care examinează modalități ca aceste instrumente să fie puse în aplicare în dreptul Uniunii prin intermediul unei revizuiri a prezentei directive. De asemenea, în raportul respectiv, Comisia ar trebui să ia în considerare normele aplicabile în ceea ce privește zborurile efectuate în interiorul SEE, după caz. Raportul examinează, de asemenea, nivelul de ambiție și integritatea de mediu generală a măsurii globale bazate pe piață, inclusiv nivelul de ambiție general în

⁽¹⁾ Regulamentul (UE) nr. 606/2010 al Comisiei din 9 iulie 2010 privind aprobarea unui instrument simplificat elaborat de organismul european pentru siguranța navigației aeriene (Eurocontrol) în vederea estimării consumului de combustibil al anumitor operatori aerieni mici emițători (JO L 175, 10.7.2010, p. 25).

▼ M8

ceea ce privește obiectivele Acordului de la Paris, nivelul de participare, forța executorie a acesteia, transparența, sancțiunile pentru neconformitate, procedurile de consultare a opiniei publice, calitatea creditelor de compensare, monitorizarea, raportarea și verificarea emisiilor, registrele, responsabilitatea, precum și normele privind utilizarea de biocarburanți. În plus, raportul analizează dacă dispozițiile adoptate în temeiul articolului 28c alineatul (2) trebuie să fie revizuite.

(3) Comisia atașează raportului la care se face referire la alineatul (2) din prezentul articol o propunere, după caz, adresată Parlamentului European și Consiliului în vederea modificării, suprimării, prelungirii sau înlocuirii derogărilor prevăzute la articolul 28a, care este în concordanță cu angajamentul Uniunii de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră la nivelul întregii economii pentru 2030, cu scopul de a păstra integritatea de mediu și eficacitatea acțiunii Uniunii în domeniul combaterii schimbărilor climatice.

▼ M9*Articolul 28c***Dispoziții privind monitorizarea, raportarea și verificarea în scopul punerii în aplicare a măsurii globale bazate pe piață**

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 23 pentru a completa prezenta directivă în ceea ce privește monitorizarea, raportarea și verificarea adecvate ale emisiilor în scopul punerii în aplicare a măsurii globale bazate pe piață a OACI cu privire la toate rutele acoperite de aceasta. Actele delegate respective se bazează pe instrumentele relevante adoptate în cadrul OACI, evită orice denaturare a concurenței și respectă principiile cuprinse în actele menționate la articolul 14 alineatul (1) și asigură verificarea rapoartelor transmise privind emisiile în conformitate cu principiile și criteriile de verificare de la articolul 15.

▼ M4*Articolul 29***Raport privind asigurarea unei mai bune funcționări a pieței carbonului**

Dacă, pe baza rapoartelor regulate privind piața carbonului menționate la articolul 10 alineatul (5), Comisia are dovada faptului că piața carbonului nu funcționează corespunzător, aceasta prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului. Raportul poate fi însoțit, dacă este cazul, de propuneri vizând sporirea transparenței pieței carbonului și măsuri corespunzătoare pentru îmbunătățirea funcționării acesteia.

*Articolul 29a***Măsuri de luat în eventualitatea unor fluctuații excesive ale prețurilor**

(1) Dacă timp de mai mult de șase luni consecutive prețul cotelor este de mai mult de trei ori mai mare decât prețul mediu al cotelor pe cei doi ani precedenți pe piața europeană a carbonului, Comisia convoacă imediat o reuniune a comitetului instituit prin articolul 9 din Decizia nr. 280/2004/CE.

▼ M4

(2) Dacă evoluția prețurilor menționată la alineatul (1) nu corespunde unei schimbări a datelor de piață fundamentale, se poate adopta una dintre următoarele măsuri, ținând seama de gradul de evoluție a prețurilor:

- (a) o măsură prin care se permite statelor membre să devanseze licitarea unei părți a cantității care urmează să fie licitată;
- (b) o măsură prin care se permite statelor membre să liciteze până la 25 % din cotele rămase în rezerva pentru instalațiile nou-intrate.

Aceste măsuri se adoptă în conformitate cu procedura de gestionare prevăzută la articolul 23 alineatul (4).

(3) Orice măsuri luate țin seama în cel mai înalt grad de rapoartele transmise Parlamentului European și Consiliului de către Comisie în temeiul articolului 29, precum și de orice alte date relevante furnizate de statele membre.

(4) Normele de aplicare a acestor dispoziții se stabilesc prin ► **M9** actele ◀ menționate la articolul 10 alineatul (4).

▼ M9*Articolul 30***Revizuirea în contextul punerii în aplicare a Acordului de la Paris și al dezvoltării de piețe ale carbonului în alte economii majore**

(1) Prezenta directivă face obiectul unei revizuii permanente în contextul evoluțiilor internaționale și al eforturilor întreprinse pentru îndeplinirea obiectivelor pe termen lung ale Acordului de la Paris.

(2) Măsurile de sprijinire a anumitor industrii mari consumatoare de energie care ar putea face obiectul relocării emisiilor de carbon menționate la articolele 10a și 10b fac și ele obiectul unei revizuii permanente având în vedere măsurile de politică privind clima din alte economii majore. În acest context, Comisia analizează și dacă măsurile legate de compensarea costurilor indirecte ar trebui să fie armonizate în continuare.

(3) Comisia raportează Parlamentului European și Consiliului în contextul fiecărui bilanț la nivel global convenit în temeiul Acordului de la Paris, în special în ceea ce privește necesitatea unor politici și măsuri suplimentare ale Uniunii în vederea reducerilor de gaze cu efect de seră necesare din partea Uniunii și a statelor sale membre, inclusiv în ceea ce privește factorul linear menționat la articolul 9. Comisia poate prezenta Parlamentului European și Consiliului propuneri de modificare a directivei, după caz.

(4) Înainte de 1 ianuarie 2020, Comisia prezintă o analiză actualizată a efectelor aviației, altele decât cele de CO₂, însoțită, după caz, de o propunere privind cele mai bune modalități de a aborda aceste efecte.

▼M2**CAPITOLUL V
DISPOZIȚII FINALE****▼B***Articolul 31***Punerea în aplicare**

(1) Statele membre adoptă actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive până la 31 decembrie 2003. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta. Comisia notifică celelalte state membre cu privire la aceste acte cu putere de lege și acte administrative.

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

(2) Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele dispozițiilor de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă. Comisia informează celelalte state membre cu privire la aceasta.

*Articolul 32***Intrarea în vigoare**

Prezenta directivă intră în vigoare la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

*Articolul 33***Destinatari**

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

▼ **M4**

ANEXA I

CATEGORIILE DE ACTIVITĂȚI CĂRORA LI SE APLICĂ PREZENTA DIRECTIVĂ

1. Instalațiile sau părțile de instalații utilizate pentru cercetare, dezvoltare și testare de produse și procese noi și instalațiile care utilizează exclusiv biomasă nu intră sub incidența prezentei directive.
2. Valorile pragurilor menționate mai jos se referă în general la capacități de producție sau randamente. În cazurile în care în cadrul aceleiași instalații se efectuează mai multe activități care se încadrează în aceeași categorie, capacitățile acestor activități se însumează.
3. La calcularea puterii termice nominale totale a unei instalații pentru a se decide cu privire la includerea acesteia în ► **M9** EU ETS ◀, se însumează puterea termică nominală a tuturor unităților tehnice care fac parte din aceasta și în care se ard combustibili în cadrul instalației respective. Aceste unități ar putea include orice tip de cazane, arzătoare, turbine, încălzitoare, furnale, incineratoare, cuptoare de calcinare, etuve, cuptoare, uscătoare, motoare, pile de combustie, instalații de ardere în buclă chimică, facle și instalații de post-combustie termică sau catalitică. Instalațiile cu putere termică nominală mai mică de 3 MW și instalațiile care utilizează exclusiv biomasă nu sunt luate în calcul. „Instalațiile care utilizează exclusiv biomasă” includ instalații care folosesc combustibili fosili doar la pornirea sau la oprirea instalației.
4. Dacă o instalație deservește o activitate în cazul căreia pragul nu este exprimat ca putere termică nominală totală, pragul pentru activitatea respectivă are prioritate la luarea deciziei privind includerea în ► **M9** EU ETS ◀.
5. Dacă se constată că într-o instalație se depășește pragul de capacitate pentru vreo activitate menționată în prezenta anexă, se includ în permisul de emisii de gaze cu efect de seră toate instalațiile în care se ard combustibili, altele decât instalațiile pentru incinerarea deșeurilor periculoase sau municipale.
6. De la 1 ianuarie 2012, sunt incluse toate zborurile care sosesc sau pleacă de pe un aerodrom situat pe teritoriul unui stat membru căruia i se aplică tratatul.

Activități	Gaze cu efect de seră
Arderea combustibililor în instalații cu o putere termică nominală totală de peste 20 MW (cu excepția instalațiilor pentru incinerarea deșeurilor periculoase sau municipale)	Dioxid de carbon
Rafinarea uleiurilor minerale	Dioxid de carbon
Producerea cocsului	Dioxid de carbon
Prăjirea sau sinterizarea, inclusiv peletizarea, minereurilor metalice (inclusiv a minereurilor sulfidice)	Dioxid de carbon
Producerea fontei sau oțelului (topire primară sau secundară) inclusiv instalații pentru turnare continuă, cu o capacitate de producție mai mare de 2,5 tone pe oră.	Dioxid de carbon
Producerea sau prelucrarea metalelor feroase (inclusiv fero-aliaje), atunci când sunt exploatate instalații de ardere cu o putere termică nominală totală de peste 20 MW. Prelucrarea include, printre altele, laminare, re-încălzitoare, cuptoare de recoacere, forje, topitorii, acoperire și decapare	Dioxid de carbon

▼ **M4**

Activități	Gaze cu efect de seră
Producerea de aluminiu primar	Dioxid de carbon și perfluorocarburi
Producerea de aluminiu secundar atunci când sunt exploatare instalații de ardere cu o putere termică nominală totală de peste 20 MW	Dioxid de carbon
Producerea sau prelucrarea metalelor neferoase, inclusiv producerea aliajelor, rafinare, topire-turnare etc., atunci când sunt exploatare instalații de ardere cu o putere termică nominală totală (incluzând combustibilii folosiți ca agenți de reducere) de peste 20 MW	Dioxid de carbon
Producerea clincherului de ciment în cuptoare rotative cu o capacitate de producție de peste 500 de tone pe zi sau în alte cuptoare cu o capacitate de producție de peste 50 de tone pe zi	Dioxid de carbon
Producerea de var sau calcinarea dolomitei sau a magnezitei în cuptoare rotative sau în alte cuptoare cu o capacitate de producție de peste 50 de tone pe zi	Dioxid de carbon
Fabricarea sticlei, inclusiv a fibrei de sticlă, cu o capacitate de topire de peste 20 de tone pe zi	Dioxid de carbon
Fabricarea prin ardere de produse ceramice, în special de țigle, cărămizi, cărămizi refractare, plăci ceramice, gresie ceramică sau porțelan, cu o capacitate de producție de peste 75 de tone pe zi	Dioxid de carbon
Fabricarea de material izolant din vată minerală folosind sticlă, rocă sau zgură, cu o capacitate de topire de peste 20 de tone pe zi	Dioxid de carbon
Uscarea sau calcinarea gipsului sau fabricarea plăcilor din ipsos și a altor produse din gips, atunci când sunt exploatare instalații de ardere cu o putere termică nominală totală de peste 20 MW.	Dioxid de carbon
Producerea de celuloză din lemn sau alte materiale fibroase	Dioxid de carbon
Producerea de hârtie sau carton, având o capacitate de producție mai mare de 20 tone pe zi	Dioxid de carbon
Producerea de negru de fum, implicând carbonizarea unor substanțe organice precum uleiurile, gudronul, reziduurile de cracare și de distilare, atunci când sunt exploatare instalații de ardere cu o putere termică nominală totală de peste 20 MW	Dioxid de carbon
Producerea acidului azotic	Dioxid de carbon și oxid de azot
Producerea acidului adipic	Dioxid de carbon și oxid de azot

▼ M4

Activități	Gaze cu efect de seră
Producerea acidului glioxalic și glioxilic	Dioxid de carbon și oxid de azot
Producerea amoniacului	Dioxid de carbon
Producerea substanțelor chimice organice vrac prin cracare, reformare, oxidare completă sau parțială sau prin procese similare, cu o capacitate de producție care depășește 100 de tone pe zi	Dioxid de carbon
Producerea de hidrogen (H ₂) și de gaze de sinteză prin reformare sau oxidare parțială, cu o capacitate de producție care depășește 25 de tone pe zi	Dioxid de carbon
Producerea de sodă calcinată (Na ₂ CO ₃) și de bicarbonat de sodiu (NaHCO ₃)	Dioxid de carbon
Captarea gazelor cu efect de seră de la instalațiile care intră în sfera de aplicare a prezentei directive în vederea transportului și stocării geologice într-un sit de stocare autorizat în temeiul Directivei 2009/31/CE	Dioxid de carbon
Transportarea gazelor cu efect de seră prin intermediul conductelor în vederea stocării geologice într-un sit de stocare autorizat în temeiul Directivei 2009/31/CE	Dioxid de carbon
Stocarea geologică a gazelor cu efect de seră într-un sit de stocare în temeiul Directivei 2009/31/CE	Dioxid de carbon
Aviație	Dioxid de carbon
Zborurile care pleacă de pe un aerodrom situat pe teritoriul unui stat membru cărui i se aplică dispozițiile tratatului sau sosesc pe un astfel de aerodrom.	
Această activitate nu include:	
(a) zborurile efectuate exclusiv pentru transportul unui monarh în funcție și al rudelor sale apropiate, a șefilor de stat, al șefilor de guvern și al miniștrilor provenind din țări care nu sunt state membre, aflați în misiune oficială, cu condiția ca o astfel de situație să fie dovedită prin indicatorul corespunzător al statutului zborului în planul de zbor;	
(b) zboruri militare efectuate cu aeronave militare și zboruri ale serviciilor de vamă și de poliție;	
(c) zboruri legate de misiuni de căutare și salvare, zboruri ale serviciilor de pompieri, zboruri umanitare și zboruri ale serviciilor medicale de urgență autorizate de către autoritățile competente corespunzătoare;	
(d) orice zboruri efectuate exclusiv în conformitate cu regulile de zbor la vedere definite în anexa 2 la Convenția de la Chicago;	
(e) zborurile care se încheie pe aerodromul de unde a decolat aeronava și în timpul cărora nu au avut loc aterizări intermediare;	

▼ **M4**

Activități	Gaze cu efect de seră
(f) zborurile de instruire efectuate exclusiv în scopul obținerii unei licențe sau a unei calificări, în cazul personalului navigant de conducere, dacă acest lucru este dovedit printr-o indicație corespunzătoare în planul de zbor, cu condiția ca scopul zborului să nu fie transportul de pasageri și/sau de marfă sau poziționarea sau transportul aeronavei; (g) zboruri efectuate exclusiv în scopul cercetării științifice sau în scopul verificării, al testării sau al certificării aeronavei sau a echipamentului de bord sau de sol; (h) zborurile efectuate de aeronave cu o masă maximă certificată la decolare mai mică de 5 700 kg; (i) zborurile efectuate în cadrul obligațiilor de serviciu public impuse în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 2408/92 pe rutele din regiunile ultraperiferice, astfel cum sunt menționate la articolul 299 alineatul (2) din tratat, sau pe rutele unde capacitatea oferită nu depășește 30 000 de locuri pe an; (j) zborurile care, cu excepția acestei litere, s-ar încadra în această activitate, efectuate de un operator de transport aerian comercial care efectuează fie: — mai puțin de 243 zboruri pe perioadă, timp de trei perioade consecutive de câte patru luni, — zboruri al căror total de emisii anuale este mai scăzut de 10 000 de tone pe an. ► M11 Zborurile menționate la literele (l) și (m) sau cele efectuate exclusiv pentru transportul, în misiune oficială, al unor monarhi în exercițiu și al rudelor apropiate ale acestora, al șefilor de stat, al șefilor de guvern și al miniștrilor unui stat membru nu pot fi excluse în temeiul prezentei litere; ◀ ► M11 (k) începând de la 1 ianuarie 2013 și până la 31 decembrie 2030, zborurile care, cu excepția prezentei litere, s-ar încadra în această activitate și sunt efectuate de un operator de aeronave necomerciale care efectuează zboruri cu emisii anuale totale mai mici de 1 000 de tone pe an [inclusiv emisiile generate de zborurile menționate la literele (l) și (m)]; ◀ ► M10 (l) zborurile dinspre aerodromuri situate în Elveția către aerodromuri situate în SEE; ◀ ► M11 (m) zborurile dinspre aerodromuri situate în Regatul Unit către aerodromuri situate în SEE. ◀	

▼B*ANEXA II***GAZELE CU EFECT DE SERĂ MENȚIONATE LA ARTICOLELE 3
ȘI 30**Dioxid de carbon (CO₂)Metan (CH₄)Oxid azotos (N₂O)

Hidrofluorocarburi (HFCs)

Perfluorocarburi (PFCs)

Hexafluorură de sulf (SF₆)

▼ **M4***ANEXA IIa*

Creșteri ale procentului cotelor care pot fi licate de statele membre în
temeiul articolului 10 alineatul (2) litera (a), pentru asigurarea solidarității
și dezvoltării în cadrul comunității și în vederea reducerii emisiilor și
adaptării la efectele schimbărilor climatice

Procentul statului membru

▼ **M9**

▼ **M4**

Bulgaria	53 %
Republica Cehă	31 %
Estonia	42 %
Grecia	17 %
Spania	13 %

▼ **A1**

Croația	26 %
---------	------

▼ **M9**

▼ **M4**

Cipru	20 %
Letonia	56 %
Lituania	46 %

▼ **M9**

▼ **M4**

Ungaria	28 %
Malta	23 %
Polonia	39 %
Portugalia	16 %
România	53 %
Slovenia	20 %
Slovacia	41 %

▼ **M9**

▼ **M9***ANEXA IIb***DISTRIBUIREA FONDURILOR DIN FONDUL PENTRU MODERNIZARE PÂNĂ LA 31 DECEMBRIE 2030**

Partea din fondul pentru modernizare

Bulgaria	5,84 %
Republica Cehă	15,59 %
Estonia	2,78 %
Croația	3,14 %
Letonia	1,44 %
Lituania	2,57 %
Ungaria	7,12 %
Polonia	43,41 %
România	11,98 %
Slovacia	6,13 %

▼ **M4**

▼B*ANEXA IV***PRINCIPIILE DE MONITORIZARE ȘI RAPORTARE PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 14 ALINEATUL (1)****▼M2****PARTEA A – Monitorizarea și raportarea emisiilor din instalațiile staționare****▼B****Monitorizarea emisiilor de dioxid de carbon**

Emisiile se monitorizează fie pe baza calculelor, fie pe baza măsurărilor.

Calculul

Calcularea emisiilor se realizează după formula:

Date privind activitatea × factor de emisie × factor de oxidare

Datele privind activitatea (combustibil utilizat, rata de producție etc.) se monitorizează pe baza datelor privind aprovizionarea sau pe bază de măsurători.

Se utilizează factorii de emisie acceptați. Pentru toți combustibilii se acceptă factori de emisie specifici activității. Se acceptă factori implicați pentru toți combustibilii, cu excepția celor necomerciali (combustibili din deșeuri precum anvelope și gaze din procese industriale). Se vor elabora în continuare valori implicite pentru stratul de cărbuni și valori implicite specifice UE sau specifice țărilor pentru gaz natural. Pentru produsele de rafinare sunt acceptate valorile implicite IPCC. Factorul de emisie pentru biomasă este zero.

În cazul în care factorul de emisie nu ia în considerare faptul că o parte din carbon nu este oxidat, se utilizează un factor suplimentar de oxidare. În cazul în care s-au calculat factori de emisie specifici activităților care iau în considerare oxidarea, nu este necesară utilizarea unui factor suplimentar de oxidare.

Se folosesc factorii implicați de oxidare elaborați în temeiul Directivei 96/61/CE, cu excepția cazurilor în care operatorul poate demonstra că factorii specifici activității sunt mai exacti.

Se efectuează calcule separate pentru fiecare activitate, instalație și pentru fiecare combustibil.

Măsurări

Măsurarea emisiilor se realizează prin metode standardizate sau acceptate și se coroborează cu un calcul ajutător al emisiilor.

Monitorizarea emisiilor de alte gaze cu efect de seră**▼M9**

Se folosesc metode standardizate sau acceptate, elaborate de Comisie în colaborare cu toate părțile interesate relevante și adoptate în temeiul articolului 14 alineatul (1).

▼B**Raportarea emisiilor**

Fiecare operator include următoarele informații în raportul privind o instalație:

A. Date de identificare a instalației, inclusiv:

- numele instalației;
- adresa acesteia, inclusiv codul poștal și țara;
- tipul și numărul de activități prevăzute în anexa I desfășurate în instalație;

▼B

— adresa, numărul de telefon, de fax și adresa de poștă electronică ale unei persoane de contact și

— numele proprietarului instalației și al societății mamă.

B. Pentru fiecare activitate din anexa I desfășurată în locul pentru care se calculează emisiile:

— date privind activitatea;

— factori de emisie;

— factori de oxidare;

— emisii totale și

— gradul de incertitudine.

C. Pentru fiecare activitate din anexa I desfășurată în locul pentru care se măsoară emisiile:

— emisii totale;

— informații privind fiabilitatea metodelor de măsurare și

— gradul de incertitudine.

D. Pentru emisiile din arderi, raportul include, de asemenea, factorul de oxidare, cu excepția cazurilor în care oxidarea a fost luată în considerare la elaborarea unui factor de emisie specific activității.

Statele membre iau măsuri pentru coordonarea cerințelor de raportare cu orice alte cerințe de raportare existente pentru a reduce la minimum sarcinile societăților privind raportarea.

▼M2

PARTEA B – Monitorizarea și raportarea emisiilor provenite din activități de aviație

Monitorizarea emisiilor de dioxid de carbon

Emisiile sunt monitorizate prin calcul. Calcularea emisiilor se realizează după formula:

Consum de combustibil × factor de emisie

Consumul de combustibil include combustibilul consumat de unitatea auxiliară de putere. Consumul real de combustibil pentru fiecare zbor este folosit ori de câte ori este posibil și se calculează după formula:

Cantitatea de combustibil din rezervoarele aeronavei după terminarea alimentării cu combustibil pentru zborul respectiv – cantitatea de combustibil din rezervoarele aeronavei după alimentarea pentru zborul următor + cantitatea de combustibil alimentat pentru zborul următor.

Dacă datele reale privind consumul de combustibil nu sunt disponibile, se folosește o metodă standard, pe niveluri, pentru a estima consumul de combustibil pe baza celor mai fiabile informații disponibile.

Se folosesc factorii standard de emisie din liniile directe IPCC pentru inventariere din 2006 sau actualizările ulterioare ale respectivelor linii directe, cu excepția cazului în care factorii de emisie specifici activității, identificați de laboratoare acreditate independente care folosesc metode analitice acceptate, sunt mai exacte. Factorul de emisie pentru biomasă este zero.

Pentru fiecare zbor și combustibil în parte se efectuează un calcul separat.

▼ M2**Raportarea emisiilor**

Fiecare operator de aeronave include în raportul prezentat în conformitate cu dispozițiile articolului 14 alineatul (3) următoarele informații:

A. Informații de identificare a operatorului de aeronave, inclusiv:

- denumirea operatorului de aeronave;
- statul membru de administrare;
- adresa, inclusiv codul poștal și țara și, în cazul în care este diferită, adresa de contact din statul membru de administrare;
- numerele de înregistrare ale aeronavelor și tipurile de aeronave folosite, în perioada care face obiectul raportului, pentru a efectua activitățile de aviație enumerate în anexa I, pentru care este operatorul aeronavei;
- numărul și autoritatea emitentă a certificatului de operator aerian și licența de operare pe baza căreia efectuează activitățile de aviație enumerate în anexa I, pentru care este operatorul aeronavei;
- adresa, numărul de telefon, numărul de fax și adresa electronică ale unei persoane de contact; precum și
- denumirea proprietarului aeronavei.

B. Pentru fiecare tip de combustibil pentru care se calculează emisiile:

- consumul de combustibil;
- factorul de emisie;
- emisiile cumulate totale, provenite de la toate zborurile efectuate în perioada care face obiectul raportului, ce se încadrează în categoria activităților de aviație enumerate în anexa I, pentru care este operatorul aeronavei;
- emisii cumulate provenite de la:
 - toate zborurile efectuate în perioada care face obiectul raportului, care se încadrează în categoria activităților de aviație enumerate în anexa I, pentru care este operatorul aeronavei, care au avut ca punct de plecare un aerodrom situat pe teritoriul unui stat membru, iar ca punct de sosire un aerodrom situat pe teritoriul aceluiași stat membru;
 - toate celelalte zboruri efectuate în perioada care face obiectul raportului, ce se încadrează în categoria activităților de aviație enumerate în anexa I, pentru care este operatorul aeronavei;
 - emisiile cumulate provenite de la toate zborurile efectuate în perioada care face obiectul raportului, ce se încadrează în categoria activităților de aviație enumerate în anexa I, pentru care este operatorul aeronavei și care:
 - au avut ca punct de plecare fiecare stat membru; și
 - au sosit în fiecare stat membru dintr-o țară terță;
- gradul de incertitudine.

Monitorizarea datelor tonă-kilometru în sensul articolelor 3e și 3f

Pentru cererile de alocare a cotelor în conformitate cu articolul 3e alineatul (1) sau cu articolul 3f alineatul (2), volumul activităților de aviație se calculează în tone-kilometri, după următoarea formulă:

tone-kilometri = distanța × sarcina utilă

unde:

„distanță” înseamnă distanța ortodromică între aerodromul de plecare și cel de sosire plus un factor suplimentar fix de 95 km; și

▼ **M2**

„sarcină utilă” înseamnă masa totală a mărfurilor, a poștei și a pasagerilor transportați.

Pentru calculul sarcinii utile:

- numărul de pasageri este numărul de persoane aflate la bord, cu excepția membrilor echipajului;
- un operator de aeronave poate opta să aplice fie masa standard, fie masa reală a pasagerilor și a bagajelor de cală înregistrate în documentația privind masa și centrul pentru zborurile relevante sau o valoare standard de 100 kg pentru fiecare pasager și bagajul său înregistrat.

Raportarea datelor tonă-kilometru în sensul articolelor 3e și 3f

Fiecare operator de aeronave introduce următoarele informații în cererea pe care o depune în temeiul articolului 3e alineatul (1) sau al articolului 3f alineatul (2):

A. Informații de identificare a operatorului de aeronave, inclusiv:

- denumirea operatorului de aeronave;
- statul membru de administrare;
- adresa, inclusiv codul poștal și țara și, în cazul în care este diferită, adresa de contact din statul membru de administrare;
- numerele de înregistrare ale aeronavelor și tipurile de aeronave folosite, în anul care face obiectul raportului, pentru a efectua activitățile de aviație enumerate în anexa I, pentru care este operatorul aeronavei;
- numărul și autoritatea emitentă a certificatului de operator aerian și licența de operare pe baza căreia efectuează activitățile de aviație enumerate în anexa I, pentru care este operator de aeronave;
- adresa, numărul de telefon, numărul de fax și adresa electronică ale unei persoane de contact; precum și
- denumirea proprietarului aeronavei.

B. Date tonă-kilometru:

- numărul de zboruri pe aerodromuri pereche;
- numărul de pasageri-kilometru pe aerodromuri pereche;
- numărul de tone-kilometru pe aerodromuri pereche;
- metoda aleasă pentru calculul masei pasagerilor și a bagajelor de cală;
- numărul total de tone-kilometru pentru toate zborurile efectuate în cursul anului care face obiectul raportului și care se încadrează în categoria activităților de aviație enumerate în anexa I, pentru care este operatorul aeronavei.

▼B*ANEXA V***CRITERIILE PENTRU VERIFICARE PREVĂZUTE LA ARTICOLUL 15****▼M2****PARTEA A – Verificarea emisiilor provenite din instalațiile staționare****▼B****Principii generale**

1. Sunt verificate emisiile rezultate din fiecare dintre activitățile enumerate în anexa I.
2. Procesul de verificare include evaluarea raportului în temeiul articolului 14 alineatul (3) și a monitorizării de pe parcursul anului anterior. Verificarea abordează fiabilitatea, credibilitatea și acuratețea sistemelor de monitorizare și datele și informațiile raportate cu privire la emisii, în special:
 - (a) datele privind activitățile care au fost incluse în raport, precum și măsurările și calculele conexe;
 - (b) selectarea și utilizarea factorilor de emisie;
 - (c) calculele care au condus la determinarea emisiilor generale și
 - (d) în cazul în care se folosesc măsurări, cât de adecvate sunt alegerea și modul de utilizare a metodelor de măsurare.
3. Emisiile raportate pot fi validate numai dacă există date și informații fiabile și credibile care permit determinarea emisiilor cu un grad ridicat de siguranță. Un grad ridicat de certitudine presupune demonstrarea de către operator a următoarelor aspecte:
 - (a) că datele raportate nu conțin neconcordanțe;
 - (b) că datele au fost colectate în conformitate cu standardele științifice aplicabile și
 - (c) că înregistrările relevante privind instalația sunt complete și coerente.
4. Verificatorul are drept de acces în toate zonele și la toate înregistrările legate de subiectul verificării.
5. Verificatorul ține seama de faptul că instalația este sau nu înregistrată în cadrul Sistemului comunitar de management și audit ecologic (SGEA).

Metodologie*Analiza strategică*

6. Verificarea se bazează pe o analiză strategică a tuturor activităților desfășurate în instalație. În acest scop verificatorul trebuie să aibă o vedere de ansamblu asupra tuturor activităților și asupra importanței acestora în ceea ce privește emisiile.

Analiza procesului

7. Verificarea informațiilor prezentate se realizează, după caz, în locul în care se află instalația. Verificatorul recurge la controale prin sondaj pentru a determina fiabilitatea datelor și informațiilor raportate.

Analiza riscului

8. Verificatorul supune evaluării toate sursele de emisii din instalație pentru a determina fiabilitatea datelor privind fiecare sursă care contribuie la totalul emisiilor din instalația în cauză.

▼B

9. Pe baza acestei analize, verificatorul identifică explicit acele surse care prezintă un grad ridicat de risc de eroare și alte aspecte ale procedurii de monitorizare și raportare care este posibil să contribuie la apariția unor erori în determinarea emisiilor generale. Este vorba în special de alegerea factorilor de emisie și de calculele necesare pentru a determina nivelul emisiilor din surse individuale. Este acordată o atenție specială surselor care prezintă un risc ridicat de eroare și aspectelor din cadrul procedurii de monitorizare menționate anterior.
10. Verificatorul ia în considerare orice metode eficiente de control al riscului aplicate de operator în vederea reducerii la minimum a gradului de incertitudine.

Raportul

11. Verificatorul pregătește un raport privind procesul de validare în care menționează dacă raportul în conformitate cu articolul 14 alineatul (3) este satisfăcător. Raportul specifică toate aspectele relevante pentru activitatea desfășurată. Verificatorul poate declara că raportul în conformitate cu articolul 14 alineatul (3) este satisfăcător în cazul în care, în opinia sa, declarațiile cu privire la emisiile totale nu prezintă erori semnificative.

Cerințele minime privind competența verificatorului

12. Verificatorul este independent de operator, își desfășoară activitățile cu profesionalism și obiectivitate și înțelege:
 - (a) dispozițiile prezentei directive, precum și standardele și indicațiile relevante adoptate de Comisie în conformitate cu articolul 14 alineatul (1);
 - (b) actele cu putere de lege și actele administrative relevante pentru activitățile care fac obiectul verificării și
 - (c) generarea tuturor informațiilor privind fiecare sursă de emisie din instalație, în special privind colectarea, măsurarea, calcularea și raportarea datelor.

▼M2**PARTEA B – Verificarea emisiilor provenite din activități de aviație**

13. Principiile generale și metodologia stabilite în prezenta anexă se aplică verificării rapoartelor de emisii provenite de la zborurile care se încadrează în categoria activităților de aviație enumerate în anexa I.

În acest sens:

- (a) la punctul 3, trimiterea la operator se interpretează ca trimitere la un operator de aeronave, iar la litera (c) a respectivului punct, trimiterea la instalație se interpretează ca trimitere la aeronava utilizată la efectuarea activităților de aviație care fac obiectul raportului;
- (b) la punctul 5, trimiterea la instalație se interpretează ca trimitere la operatorul de aeronave;
- (c) la punctul 6, trimiterea la activitățile desfășurate în instalație se interpretează ca trimitere la activitățile de aviație care fac obiectul raportului, întreprinse de operatorul de aeronave;
- (d) la punctul 7, trimiterea la locul instalației se interpretează ca trimitere la locurile folosite de operatorul de aeronave pentru a întreprinde activitățile de aviație care fac obiectul raportului;
- (e) la punctele 8 și 9, trimerile la sursele de emisii din instalație se interpretează ca trimiteri la aeronava de care răspunde operatorul de aeronave; precum și
- (f) la punctele 10 și 12, trimerile la operator se interpretează ca trimiteri la un operator de aeronave.

▼ M2**Dispoziții suplimentare privind verificarea rapoartelor de emisie din sectorul aviației**

14. Verificatorul se asigură în special că:

- (a) s-a ținut seama de toate zborurile care intră sub incidența unei activități de aviație enumerate în anexa I. În cadrul acestei responsabilități, verificatorul dispune de informații privind orarul și de alte informații de trafic ale operatorului de aeronave, inclusiv de informațiile obținute de la Eurocontrol la cererea respectivului operator;
- (b) există o coerență globală a datelor privind consumul cumulat de combustibil și a datelor privind combustibilul achiziționat sau furnizat prin altă metodă aeronavei care efectuează activitatea de aviație.

Dispoziții suplimentare privind verificarea datelor tonă-kilometru prezentate în sensul articolelor 3e și 3f

- 15. Principiile generale și metodologia de verificare a rapoartelor privind emisiile în temeiul articolului 14 alineatul (3) menționate în prezenta anexă se aplică, de asemenea, după caz, la verificarea datelor tonă-kilometru din aviație.
- 16. În special, verificatorul se asigură că, în cererea operatorului în cauză, depusă în conformitate cu articolul 3e alineatul (1) și articolul 3f alineatul (2), au fost luate în considerare numai zborurile efectiv efectuate și care se încadrează în categoria activităților de aviație enumerate în anexa I de care este responsabil operatorul de aeronave. În cadrul acestei responsabilități, verificatorul dispune de informații privind traficul operatorului de aeronave, inclusiv de informațiile obținute de la Eurocontrol la cererea respectivului operator. De asemenea, verificatorul se asigură că sarcina utilă declarată de operatorul de aeronave corespunde înregistrărilor privind sarcinile utile, păstrate de operatorul în cauză în scopul asigurării siguranței zborului.